

การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวประกอบกุล ก่อมอารมณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

เมษายน 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

399 22644
ม.ร.ร.ก
๕๑

การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวประกอบกุล กล่อมอารมย์

- 6 ก.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
เมษายน 2548

11 276446

ประกอบกุล กลุ่มอารมย์ (2548) การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ สารนิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม ศาสตราจารย์ ดร ผดุง อารยะวิญญู

การทดลองครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 – 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และไม่มีการซ้ำซ้อน จำนวน 6 คน ระยะเวลาการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ 1) เพลงประกอบท่าทาง 2 แผนการสอนและสถิติพื้นฐาน 3 แบบทดสอบการอ่านคำ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าคะแนนมัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์ และสถิติตรวจสอบตามสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการทดลองใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

ผลการทดลองพบว่า

ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

**A STUDY ON READING ABILITY OF CHILDREN WITH MENTAL RETARDATION
IN PRATHOMSUKSA I THROUGH SONGS AND MUSIC LEARNING PACKAGE**

AN ABSTRACT

BY

MISS PRAKOBKUL KLOMAROM

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University**

April 2005

Prakobkul Klomaron (2005) *A Study on Reading Abilities of Children With Mental Retardation in Prathom Suksa I Through Songs and Music Learning Package.*, Master Project, M Ed (Special Education) Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Advisor Committee : Prof.Dr Padoong Arayawinyoo

The purpose of this study was two fold · to study reading ability of children with mental retardation after using Songs and Music Learning Package, and compare the reading ability of children with mental retardation before and after using Songs and Music Learning Package

The subjects were 6 Prathom Suksa I children with mild mental retardation at Chaichimplee School, Bangkok, in the second semester of the 2005 academic year The study continued for 30 sessions Each session took 50 minutes, 5 times a week

The Reading Ability Test and Learning Program was used in the study The pretest and posttest scores were analyzed using Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test

The findings of this study were as follows

The reading ability of children with mild mental retardation in prathom suksa I after using Songs and Music Learning Package was greater than that of children with mild mental retardation before using Songs and Music Learning Package at .05 level

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร ผดุง อารยะวิญญู)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ศาสตราจารย์ ดร ผดุง อารยะวิญญู)

คณะกรรมการสอบ

(ศาสตราจารย์ ดร ผดุง อารยะวิญญู)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ประพิมพ์พงศ์ วัฒนะรัตน์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร สมชาย ชูชาติ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ 29 เดือน เมษายน พ ศ 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีโดยความกรุณาของศาสตราจารย์ ดร ผดุง อารยะวิญญู อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร ไพฑูรย์ โพธิสาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ และอาจารย์ ดร กุลยา ก่อสุวรรณ ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้คำแนะนำปรึกษาช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล และอาจารย์ประพิมพ์พงศ์ วัฒนะรัตน์ ที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและครูบาอาจารย์ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณอาจารย์กาญจนา ศรีเกื้อ อาจารย์พิมพ์ใจ เต็มสงสัยและนางสาววัลลยา เบ้าพูลทอง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบใจลูกศิษย์ตัวน้อยทั้ง 6 คนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้เป็นอย่างมาก

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

ประกอบกุล กล่อมอารมย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	12
การสอนซ่อมเสริม	21
ความสำคัญและคุณค่าของคนดรี	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดนตรี	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการศึกษาวิจัย	47
อภิปรายผล	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ข้อสังเกตจากงานวิจัย	49
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก	56
ภาคผนวก ข	58
ภาคผนวก ค	61
ภาคผนวก ง	78
ภาคผนวก จ	87
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	119

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อเพลงประกอบทำทาง ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80	43
2 คะแนนความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบทำทาง	44
3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญาก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบทำทาง	45
4 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบคำดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ	60
5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบคำดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“ดนตรีนั้นคือ ชีวิต จังหวะคอยลิขิตให้ชีวิตก้าวไป” จากเนื้อร้องท่อนหนึ่งของเพลง ทางเครื่อง ซึ่งบอกถึงความเกี่ยวข้องของคนตรีกับชีวิตมนุษย์ เสียงเพลงเป็นสื่อแทนใจสำหรับใครบางคน และบางคนเสียงเพลงคือความสุข ความรื่นรมย์ และบางคนใช้เพลงคลายความทุกข์ ความเหงา และอีกหลาย ๆ คนอาศัยเพลงเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เพลงเป็นสื่อที่เข้าถึงผู้ฟังได้โดยง่าย (วิจิตรา เจือจันทร์ 2533) เราจึงเห็นการใช้เพลงในวงการโฆษณาสินค้า ทั้งในวิทยุและโทรทัศน์ การใช้ดนตรีและเพลงในทางการแพทย์ การกีฬา ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา หรือแม้กระทั่งในด้านการศึกษา เด็กส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเคลื่อนไหวและเกมต่าง ๆ เด็กที่ไม่ค่อยพูดจะชอบฟังเพลง เด็กสมาธิสั้นจะชื่นชอบกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบเพลง เรามักได้ยินเด็กร้องเพลงในที่ต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กรู้จักนำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวัน (สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย 2544 1) เมื่อเป็นเช่นนี้ครูก็นำเสียงเพลงเข้ามาประสมประสานกับวิธีสอนของครูได้

นักการดนตรีศึกษากล่าวว่า ไม่มีเด็กคนใดที่จะไม่มีปฏิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรี เว้นไว้แต่ว่าเด็กคนนั้นจะมีความพิการบางอย่างในด้านการได้ยิน (บงกชรัตน์ สุทธิบงกช 2542 1, อ้างอิงจาก Taubman md) ดนตรีเป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นให้สมองของมนุษย์ทำงานได้ดีและยังสามารถพัฒนาสมองที่ละซีก คือในขณะที่ฟังเพลงหรือบรรเลงเพลงมนุษย์จะใช้สมองซีกซ้าย แต่ความสามารถในการจำทำนองเพลง คุณภาพเสียงจะอยู่ที่สมองซีกขวา (พัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์ 2540 31) การฟังดนตรีของคีตกวี วูลฟกัง อมาเดอุส โมซาร์ท แม้เพียงในช่วงเวลาสั้น ๆ จะทำให้สมองมนุษย์มีการรับรู้ได้เร็วขึ้น (อริยะ สุพรรณเกษัช 2543 65)

นอกจากนี้ ดนตรียังมีส่วนสามารถช่วยให้บุคคลมีมนุษยสัมพันธ์ และเข้าสู่สังคมได้ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและเข้าใจตนเอง อีกทั้งยังทำให้เกิดสมาธิ มีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ มีความละเอียดอ่อนด้านอารมณ์และแนวความคิด ทำให้คลายเครียดและลดความกังวล (พิชัย ปรัชญานุสรณ์ 2538 68) ซึ่งผลการวิจัยของ ศศิธร พุ่มดวง อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ทำการศึกษาผลของการใช้ดนตรีเพื่อลดความเจ็บปวดในระยะรอคลอด (Music Reduce Sensation and Distress of Labor Pain) พบว่า การใช้ดนตรีช่วยให้กลุ่มทดลองคลายความวิตกกังวลและลดความเจ็บปวดลงได้ ซึ่งผลการวิจัยเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก (หนังสือพิมพ์มติชน 10 พฤศจิกายน 2546 23)

นักวิชาการศึกษาพบว่า ดนตรีมีผลต่อการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาสมอง การพัฒนาอารมณ์ การพัฒนาระบบความคิด การสร้างสรรค์พลังสมาธิ ซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ในโลกปัจจุบัน (วิญญู ทรัพย์ประภา 2543) และกิจกรรมดนตรียังมีส่วนช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทักษะพื้นฐานด้านต่าง ๆ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา รวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะเห็นได้จากการให้กิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กที่มีความพิการทางหูและเด็กที่มีความพิการซ้ำซ้อน จำนวน 2,000 คน มีอายุระหว่าง 2 - 7 ปี ของ เคลาสแบง (Claus Bang) แห่งโรงเรียนออลเบอร์ก ประเทศเดนมาร์ก จากการศึกษาวิจัย พบว่า กิจกรรมดนตรีเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา สติปัญญา อารมณ์ สังคมและร่างกาย ทำให้เด็กเหล่านี้สามารถมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่ายและรวดเร็ว (นิรมัย อ่อนน้อมดี 2538 3)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีปัญหาในการพูดและภาษา เช่น พูดไม่ชัด รู้คำศัพท์จำนวนจำกัด เขียนประโยคไม่ถูกต้อง เนื่องจากมีข้อจำกัดทางภาษา จึงเป็นผลให้มีปัญหาในการเรียนแทบทุกวิชา ผลการเรียนต่ำ เรียนไม่ทันเพื่อน (ผดุง อารยะวิญญู 2533 38) การเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องคำนึงถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือ ความจำไม่ดี ลืมสิ่งที่เรียนเร็ว มีช่วงความสนใจสั้น การสอนแบบผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด เปลี่ยนกิจกรรมการสอนวิชาการเป็นการเล่น จะช่วยให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน มีความสนใจอยากที่จะเรียนต่อไป (พัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์ 2537 16) การร้องเพลงเป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถเข้าใจและจำภาษาถ้อยคำ และสัญลักษณ์ได้ ตามทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ ของ บรูเนอร์ (Jerome Bruner) และการร่วมบรรเลงดนตรีหรือร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น ทำให้มีความสุขได้แม้จะไม่รู้จักกัน ได้ฝึกการฟังอันเป็นก้าวแรกของการใช้ภาษา ได้พัฒนาร่างกายด้วยการเคลื่อนไหวตามจังหวะ เด็กมักจะชอบเต้นไปกับเพลง (วิชชัย นาควงษ์ 2543 64) ครูสามารถใช้แรงจูงใจนี้ ชักนำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กทั่วไปเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ปราศจากการถูกยึดเยียดความรู้

ผู้วิจัยสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50 - 70 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา พบว่า การพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม สามารถทำได้ใกล้เคียงกับเด็กปกติ แต่การพัฒนาด้านสติปัญญาเป็นเรื่องยากมาก โดยเฉพาะวิชาที่เป็นพื้นฐานคือภาษาไทย เพราะความสามารถในการอ่านได้ช่วยให้เรียนวิชาอื่นได้ด้วย แต่ด้วยความจำกัดทางสติปัญญา ทำให้เด็กทั้ง 6 คนมีปัญหาในการอ่านคือ อ่านไม่ได้ อ่านได้แต่ลืมนาน อ่านได้แต่ต้องใช้เวลาในการอ่านนาน ทำให้ไม่ผ่านการประเมินผลการอ่าน เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่อยากมาเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงค้นคว้าวิธีที่จะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้จากเอกสารและตำราเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาดังกล่าวข้างต้น และพบว่า การเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของสมองได้ดีคือ การเรียนรู้ที่มีความสุข เช่น การเรียนจากเพลงและการเคลื่อนไหวประกอบเพลง เพราะเพลงเป็นสื่อภาษาที่เข้าถึงจิตใจคนได้ทุกระดับ เด็กทุกคนชอบและรู้สึกสนุกสนาน ลดความเครียด มีความตั้งใจและมีสมาธิในการฟัง และ

ถ้าได้แสดงท่าทางตามเนื้อร้องหรือจังหวะของดนตรี ก็จะทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ มั่นใจในตนเอง จึงนับว่าเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลงเป็นสื่อที่ช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาผลของการใช้สื่อเพลงประกอบท่าทางที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจะได้เป็นประโยชน์และแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

- 1 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง
- 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ทราบผลการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางดนตรี จะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นและ เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นำไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตามศักยภาพสูงสุดของเด็กต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และไม่มี ความพิการซ้ำซ้อน จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา โดยนำคำศัพท์ในหนังสือภาษาไทย มาแต่งเป็นเพลง จำนวน 6 เพลง ประกอบ การสอนเพื่อจูงใจให้เด็กเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้

ตัวแปรที่ศึกษา

ความสามารถในการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียง รู้ความหมาย ของคำศัพท์ที่อ่าน ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

การจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง หมายถึง การใช้เพลงและท่าทาง ประกอบเพลงเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อจูงใจให้เด็กเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลการใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ ได้มีการศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจัดเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีดังนี้
  - 1 1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 1 2 ระดับควมรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 1 3 ลักษณะและความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 1 4 หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 1 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีดังนี้
  - 2 1 ความหมายของการอ่าน
  - 2 2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - 2 3 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน
  - 2 4 การสอนอ่าน
  - 2 5 แนวทางการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 2 6 การสอนซ่อมเสริม
  - 2 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
3. ความสำคัญและคุณค่าของดนตรี มีดังนี้
  - 3 1 ความหมายและองค์ประกอบของดนตรี
  - 3 2 ดนตรีกับการรับรู้และการเรียนรู้
  - 3 3 ดนตรีกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 3 4 การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็ก
  - 3 5 กิจกรรมและการร้องเพลง
  - 3 6 ดนตรีสำหรับเด็กพิเศษ
- 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดนตรี มีดังนี้
  - 4 1 งานวิจัยในประเทศ
  - 4 2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

คำว่า “เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา” มีผู้ให้ความหมายหลายทัศนะ ดังนี้ ความหมายตาม American Association on Mental Retardation (AAMR) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation) หมายถึง ภาวะที่มีความจำกัดเกิดขึ้น มีผลต่อการปฏิบัติงานในขณะนั้นแสดงลักษณะมีความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าปกติ ปรากฏร่วมกับมีความจำกัดทางทักษะด้านการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะ หรือมากกว่า คือ ทักษะการสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตประจำวัน ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ การควบคุมตนเอง สุขอนามัยและความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่าง และการทำงาน ทั้งนี้ ต้องมีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี ดังเกณฑ์การพิจารณาภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา ดังนี้

1 ระดับความสามารถทางสติปัญญา โดยการจัดระดับสติปัญญาไม่ต่ำกว่า 50 - 70

2 ลักษณะของความจำกัดในทักษะการปรับตัวต่อไปนี้อย่างน้อย 2 ทักษะ

2.1 การสื่อความหมาย (Communication)

2.2 การดูแลตนเอง (Self - Care)

2.3 การดำรงชีวิตในบ้าน (Home - Living)

2.4 ทักษะทางสังคม / การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Interpersonal Skill)

2.5 การใช้สาธารณสมบัติ (Community Use)

2.6 การควบคุมตนเอง (Self - direction)

2.7 สุขอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety)

2.8 การเรียนวิชาเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน (Functional Academic)

2.9 การใช้เวลาว่าง (Leisure)

2.10 การทำงาน (Work)

3 ลักษณะความบกพร่องทางสติปัญญาก่อนอายุ 18 ปี (พัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์ 2542 1 - 2)

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 63) กล่าวว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเด็กปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้ว ปรากฏว่ามีระดับสติปัญญาดำกว่าเด็กทั่วไป เมื่อสังเกตพฤติกรรม จะพบว่า เด็กประเภทนี้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน

สรุปความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง ภาวะที่สมองหยุดพัฒนาหรือพัฒนาได้ไม่เต็มที่ ทำให้เกิดความจำกัดทางด้านความสามารถทางสติปัญญา มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในทุก ๆ ด้าน ร่วมกับความจำกัดทางด้านการเรียน และทักษะการ

ปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวัน ตามสภาพแวดล้อมของสังคมปกติ อาจจะมีหรือไม่มีความผิดปกติทางกายหรือทางจิตรวมด้วย ทั้งนี้ จะต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี

1.2 ระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

AAMR (American Association on Mental Retardation) แบ่งระดับความรุนแรง ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตามลักษณะความต้องการการช่วยเหลือ และรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือ โดยพิจารณาจากความต้องการเกี่ยวกับการบริการช่วยเหลือเป็น 4 ระดับ คือ

- 1 ต้องการความช่วยเหลือเป็นครั้งคราว (Intermittent)
- 2 ต้องการความช่วยเหลือตามระยะเวลาที่กำหนด (Limited)
- 3 ต้องการความช่วยเหลือติดต่อกันตลอดไป (Extensive)
- 4 ต้องการความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน อย่างทั่วถึงและต้องการมากที่สุด (Pervasive)

รูปแบบการช่วยเหลือเป็นการช่วยเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานที่ต้องอาศัย การปรับตัว และความสามารถในการอยู่ร่วมกัน การให้ความช่วยเหลืออาจจัดเป็นระยะเวลานาน หรือตามความจำเป็นของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตลอดทั้งชีวิตเขา (อภิชนญา สวัสดิ์ 2546 7, อ้างอิงจาก Luckasson and others 1992 26)

American Psychiatric Association (1978) แบ่งระดับความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาเป็น 4 ระดับ ตามระดับสติปัญญา คือ

- 1 ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย (Mild Mental Retardation) - มีระดับสติปัญญา 50 - 55 ถึง 70
- 2 ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง (Moderate Mental Retardation) มีระดับสติปัญญา 35 - 40 ถึง 50 - 55
- 3 ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง (Severe Mental Retardation) มีระดับสติปัญญา 20 - 25 ถึง 35 - 40
- 4 ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมาก (Profound Mental Retardation) มีระดับสติปัญญาต่ำกว่า 20 - 25

สรุปได้ว่า การแบ่งระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบ่งได้ตามระดับสติปัญญา และแบ่งตามลักษณะความต้องการความช่วยเหลือ และยังรวมถึงความบกพร่องทางร่างกาย ความผิดปกติทางพฤติกรรม เพื่อจะได้ให้ความช่วยเหลือได้ตรงตามความต้องการอย่างเหมาะสมต่อไป

1 3 ลักษณะและความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ มีลักษณะดังนี้

1 ด้านสติปัญญา เป็นด้านที่แตกต่างจากเด็กปกติอย่างเห็นได้ชัดที่สุด การวินิจฉัยด้านสติปัญญามักเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เช่น เรียนรู้ช้ากว่าเด็กปกติ หรือมีความสามารถในการเรียนรู้น้อยกว่าเด็กปกติ ซึ่งจะพบลักษณะเหล่านี้เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนและเริ่มเรียน วิชาการ ดังนี้

1 1 อัตราเร็วของการเรียนรู้ (Rate of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาใช้เวลาในการเรียนรู้มากกว่าเด็กปกติ

1 2 ระดับการเรียนรู้ (Level of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาการ คือ เรียนได้ในระดับต่ำกว่าเด็กปกติ แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอาจพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีในวิชาพลศึกษา เครื่องจักรกล หรือในด้าน ศิลปะ เป็นต้น

1 3 อัตราเร็วของการลืม (Rate of Forgetting) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีแนวโน้มที่จะลืมสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วเร็วกว่าเด็กปกติ หากเด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนในสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว การฝึกฝนในลักษณะซ้ำ ๆ บ่อย ๆ และให้พักเป็นระยะ ๆ จะช่วยทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถจำข้อมูลที่เรียนไปแล้วได้ดีขึ้น

1 4 การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาความยากลำบากในการถ่ายโยงการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่ง ทักษะ หรือความคิดรวบยอดที่กำลังเรียนอยู่ เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ขณะเรียนได้ แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เลยในสถานการณ์ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิมเล็กน้อย หรือแตกต่างโดยสิ้นเชิง

1 5 การเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม (Concrete Versus Abstract Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถจะเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมชัดเจนตรงไป ตรงมาได้ ดีกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม

1 6 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะเรียนรู้หรือจำได้โดยไม่ได้ตั้งใจ (Incidental Learning) จะสนใจและเรียนรู้แต่แนวคิดหลัก (Main Idea) แต่ไม่สามารถเก็บข้อมูลส่วนอื่นๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ในขณะที่เด็กปกติสามารถทำได้

1 7 รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Set) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องใช้เวลานานมากกว่าเด็กปกติในการที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งคือกระบวนการแก้ปัญหา อย่างมีระบบ จะใช้วิธีแก้ไขเป็นขั้นตอนไปจนประสบความสำเร็จ เมื่อประสบความสำเร็จในการ แก้ปัญหาบ่อยๆ แล้วมนุษย์จะพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหาของตนเอง ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา มีปัญหาความยากลำบากมาก แต่ถ้าให้เด็กได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมี ระบบได้แล้วก็สามารถทำได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ

2 ภาษาและการสื่อสาร เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะเรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่าเด็กปกติ วิชาการอื่นๆ ที่ต้องอาศัยภาษาในการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ สังคม เป็นต้น ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาในการเรียนรู้สูงมาก ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญและรับบริการกระตุ้นพัฒนาการโดยเฉพาะทางภาษาจากนักวิชาการ

3 ทักษะทางสังคม เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องต่อสู้แข่งขันในการดำรงชีวิตกับผู้อื่น ทักษะทางสังคมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่เคยชิน เด็กจะมีปฏิกริยาตอบสนองในลักษณะกลัววิตกกังวล หรือพฤติกรรมก่อกวนสังคม ดังนั้น โปรแกรมการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับทักษะทางสังคมจึงต้องมีการวางแผนรอบคอบและเป็นระบบ โดยเฉพาะพฤติกรรมปรับตัว (Adaptive Behavior) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

4 ทักษะกลไกกล้ามเนื้อ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับน้อย จะมีความแตกต่างของพัฒนาการด้านร่างกาย และความสามารถทางทักษะกลไกกล้ามเนื้อเมื่อเทียบกับ เด็กปกติมีน้อยมาก ดังนั้นพัฒนาการด้านนี้หากมีลักษณะล่าช้า หรือมีความบกพร่องจะส่งผลให้พัฒนาการโดยรวมของเด็กมีความล่าช้าไปด้วย แต่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและการวินิจฉัย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับความผิดปกติหรือความล่าช้าทางพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเป็นเกณฑ์ (พัชรวิไลย์ เกตุแก่นจันทร์ 2540 5 - 8)

กล่าวโดยสรุป เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีลักษณะความต้องการพิเศษแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับอายุ และระดับความรุนแรง มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ล่าช้า เช่น ด้านสติปัญญา มีความจำกัดด้านวิชาการ มีปัญหาในการถ่ายโยงความรู้ มีความสามารถในการ เรียนรู้ น้อยกว่าเด็กปกติ ผลการเรียนต่ำ ความจำไม่ดี สมาธิสั้น ขาดความมั่นใจในตนเอง มีการ เรียนรู้ ภาษาช้า รู้คำศัพท์จำกัด ต้องได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมทุกพัฒนาการ เพื่อให้เด็ก สามารถ ดำเนินชีวิตใกล้เคียงกับคนปกติให้ได้มากที่สุด

1.4 หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่สามารถเรียนได้ (Educable Mentally Retarded) มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนนั้น ครูมีแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้ คือ

1 คำนึงถึงความพร้อมของเด็ก ครูจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมและฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทางวิชาการของเด็ก เมื่อเด็กพร้อมจะช่วยให้การเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ได้

2 พิจารณาความสามารถและความต้องการของเด็ก โดยจัดสภาพการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน

3 ค้นหาความสามารถของเด็กและส่งเสริมความสามารถนั้นๆ

4 ให้โอกาสเด็กได้ช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุดและให้การช่วยเหลือเด็กเท่าที่จำเป็น

5 ใช้หลักการสอนแบบ 3 R's คือ Repetition คือ การสอนซ้ำ ให้เวลาแก่เด็กมากกว่าปกติ ใช้วิธีการสอนหลายวิธีในเนื้อหาเดิม วัสดุอุปกรณ์ในการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้เด็กไม่เบื่อและสามารถเข้าใจได้ชัดเจน

Relaxation คือ การสอนแบบผ่อนคลาย ไม่เร่งรัดเด็กมากเกินไป จัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้เด็กรู้สึกสนุกสนานอยากที่จะเรียน

Routine คือ สอนให้เป็นกิจวัตรประจำวัน ทำอย่างคงที่สม่ำเสมอจะสามารถทำให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างดี

6 ช่วยพัฒนาให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง สร้างความเชื่อมั่นในตนเอง โดยให้เด็กได้รับโอกาสและประสบความสำเร็จ จะทำให้เด็กมีกำลังใจ มั่นใจในการเรียนรู้ต่อไป

7 สอนทีละขั้นจากง่ายไปหายาก เนื้อหาที่ยาวและยากเกินไปควรวิเคราะห์งาน (Task Analysis) แบ่งเป็นขั้นตอนสั้น ๆ เรียงลำดับตามลำดับขั้นตอน และให้เด็กรับขั้นตอนสั้น ๆ ไปจนกระทั่งสามารถทำได้สมบูรณ์

8 สอนในสิ่งที่เด็กได้มีโอกาสทำจริง ๆ

9 สอนในสิ่งที่เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ใช้ถ้อยคำง่าย ๆ ชัดเจน ในการอธิบาย

10 สอนโดยใช้ของจริงหรืออุปกรณ์ และจึงเริ่มใช้สัญลักษณ์แทน

11 ในการเปลี่ยนกิจกรรมจากกิจกรรมหนึ่งไปสู่กิจกรรมหนึ่ง ควรบอกให้เด็กรู้ ตารางล่วงหน้า

12 สอนโดยใช้การจูงใจและการเสริมแรงทางบวก เช่น คำชมเชย การยิ้มให้ ฯลฯ

13 ประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กเป็นช่วงสั้น ๆ จดบันทึกพฤติกรรมเด็กเป็นระยะ ๆ เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทุก ๆ ด้านของเด็ก

สรุปได้ว่า หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ควรคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของเด็กแต่ละคน และใช้การสอนที่หลากหลายในบรรยากาศที่ไม่เครียด มีวัสดุอุปกรณ์ช่วยสอนที่เด็กสามารถร่วมกิจกรรมด้วยการปฏิบัติจริง แล้วประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ สร้างความภูมิใจ เห็นคุณค่าของตนเอง (Self Esteem) มีกำลังใจที่จะฝึกฝน เพื่อให้ตนเองสามารถช่วยเหลือตนเองได้ และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมโดยไม่เป็นภาระของใคร

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการ แพทย์ ครู หรือบุคคลอื่นใดที่สนใจในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้ทำการศึกษาวิจัย ค้นคว้าสิ่งที่จะช่วยพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาให้มีชีวิต มีความสามารถใกล้เคียงเด็กปกติให้ได้มากที่สุด ดังตัวอย่างผลงานของท่านต่อไปนี้ คือ

นิธิตา หาญมานพ (2541) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกม สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนประถมศึกษา พบว่า เกมช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ดี เรียนรู้อย่างสนุกสนานด้วยความกระตือรือร้นจากตัวเด็กเอง ไม่ได้เกิดเพราะการบังคับ

นิภาพร ปวนสุรินทร์ (2542) ได้ศึกษาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้เกม พบว่า เกมช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการสะกดคำได้ดีกว่าก่อนการใช้เกม จึงนับว่าเกมเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ไม่เครียด

ผาณิต ยิ่งประภา (2543) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการจำแนกเสียงของการใช้ชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นก่อนประถมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการจำแนกเสียงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สูงขึ้นหลังจากได้รับการฝึกฟังจำแนกเสียงด้วยชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

กมลวรรณ สิทธิเชตรการ (2544) ศึกษาความสามารถจำแนกประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นก่อนประถมศึกษา โดยใช้เกมเสริมทักษะการเรียนรู้ ซึ่งพบว่า การนำเกมมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกายและสติปัญญา และเด็กยังได้พัฒนาด้านการสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

เรวดี ดัณฑโอภาส (2545) การศึกษาความสามารถทางดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ในการฝึกเมโลเดียน พบว่า หลังการฝึกเมโลเดียน ความสามารถด้านดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยใช้สีเป็นสัญลักษณ์แทนระดับเสียงของเครื่องดนตรีและตัวโน้ต ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้จากสิ่งที่เห็นเป็นรูปธรรมได้ดี และดนตรียังสามารถพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านสติปัญญาได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

แสงเพชร เจริญราษฎร์ (2546) การสร้างชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ พบว่า การใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์กับการศึกษานั้น ใช้ได้ดี ไม่ว่าจะใช้กับเด็กปกติหรือเด็กพิเศษ เนื่องจากคอมพิวเตอร์มีศักยภาพในการสื่อสารที่สูงและรวดเร็ว ดังนั้น ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังศึกษาด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI จึงสูงกว่าก่อนเรียน

อภิขญา สวัสดิ์ (2546) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนอ่านคำภาษาไทย โดยใช้เกมฝึกทักษะ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความ

บทประพันธ์ทางสติปัญญา หลังการสอนโดยใช้เกมฝึกทักษะอ่านคำภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถพัฒนาได้ ถ้าครูผู้สอนเข้าใจและเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็ก

จากการศึกษางานวิจัยทั้งหมดแล้วนั้น พบว่าเป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยคำนึงถึงความสามารถด้านสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนับว่างานวิจัยเหล่านี้ เป็นแนวทางที่มีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะร่วมกันพัฒนาให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถมีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ได้ด้วยความสุขได้ด้วยตัวของเขาเอง

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิต เด็กอ่านโดยมีจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้ แสวงหาความรู้เป็นสำคัญขณะที่ผู้ใหญ่อ่านเพื่อจุดมุ่งหมายหลักในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสาร สร้างความบันเทิงหรืออ่านเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพแห่งตน ดังนั้น การอ่านจึงมีหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและเกี่ยวข้องจะให้ความหมายดังตัวอย่างต่อไปนี้

การอ่าน หมายถึง การแปลสื่อความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือภาพเป็นเรื่องราวที่เป็นแนวคิดตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งการอ่านนั้นนั้นจะอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจก็ได้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ไซศิริ ปราโมช ณ อรุณยา (2533 : 43) ให้ความหมายของการอ่านว่า

1 การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านเพื่ออ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือให้แตกฉาน

2 การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียง เป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความหมาย หรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่องเรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องสิ่งที่อ่าน

3 การอ่านเป็นการพัฒนาความคิดโดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ด้วยวิธีอ่านแบบนี้จะดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่องเป็นกระบวนการการอ่านมาเป็นแนวคิดและนำความคิดนี้ไปใช้ประโยชน์ ดังนั้น หัวใจของการอ่านอยู่ที่ความเข้าใจความหมายของคำ

บันลือ พงกษะวัน (2538) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1 การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด

2 การอ่านเป็นใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความหมายโดยการอ่าน

3 การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกตจำรูปคำ

4 การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิดความรู้จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน
วรรณิ โสมประยูร (2539) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1 การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ เพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์

2 การอ่านเป็นการแปลความหมายที่ใช้ความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้ตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

จิรัฐยา แก้วป่อง (2544) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเอง เพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ที่อ่านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน แล้วนำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546) การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มองเห็น โดยผ่านกระบวนการคิด เกิดความเข้าใจความหมายในสิ่งที่มองเห็น และถ่ายทอดความคิดความเข้าใจนั้นออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมายสื่อได้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

บอนด์และธิงเกอร์ (Bond and Thinker 1957 9) กล่าวว่า การอ่าน คือ การจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือเขียน สัญลักษณ์นี้กระตุ้นให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ โดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา เป็นความหมายใหม่ที่เกิดขึ้นโดยการผสมผสานของสิ่งที่ผู้อ่านมีอยู่ เป็นการแปลความหมายของสัญลักษณ์ผ่านกระบวนการคิด โดยอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

รูบิน (Rubin 1993 6 - 7) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน เป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจากผู้เขียนถึงผู้อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และสามารถนำความคิดความรู้สึกที่เกิดจากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้

ครอเลย์ (Crowley 1995 14 - 15) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งรวมไปถึงความสามารถในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ ในขณะที่ผู้อ่านได้รับจากสิ่งที่ผู้อ่านมองเห็น โดยใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่านได้ ซึ่งเน้นกระบวนการทางสมองในการแสดงความสามารถทั้งส่งสารของผู้เขียนและรับสารของผู้อ่าน ด้วยกระบวนการคิดอย่างเข้าใจความหมายของคำที่มองเห็น

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการส่งสารและรับสารของผู้เขียนและผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกันในการรับรู้ตัวอักษร เข้าใจ ความหมายของคำ ประโยค หรือเรื่องราวที่ต้องการสื่อโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็น พื้นฐาน และประสิทธิภาพในการอ่านขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น วุฒิภาวะ (Maturation) การเรียนรู้ที่ผ่านมา (Previous Learning) หรือ ระดับสติปัญญา (Intelligence Quotient)

2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่านแต่ละครั้งบุคคลย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป บางคน อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน ในการอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ นั้น ผู้อ่าน ต้องมีความรู้พื้นฐานในการอ่าน ต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและมีการบันทึกไว้ ส่วนใน การอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิดนั้น ต้องมีการตั้งปัญหาขณะที่อ่าน ซึ่งการตั้งคำถามเป็นการ เสริมสร้างความคิดได้ นักการศึกษาได้เสนอจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

เสริมศรี หอทิมาวาทกุล (2539 : 348) กล่าวว่า นอกจากการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญ ของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในด้านอื่น ๆ อีก ดังนี้

1 การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ใน สาขาวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ

2 การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคล กับบุคคล

3 การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่านเอกสารความรู้ในการปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ

4 การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้า เราอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับคนอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 127 - 128) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี

2 การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี

3 การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ

4 การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์

5 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจัยจากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว

6 การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่าน

คำโฆษณาต่าง ๆ

7 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร

8 การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้

เครื่องไฟฟ้า

9 การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและ
เหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่างๆ

สนธิ ตั้งทวี (2538 : 279) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

- 1 อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
- 2 อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
- 3 อ่านเพื่อสนองทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง
- 4 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
- 5 อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม
- 6 อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

นพดล จันทร์เพ็ญ (2539 : 74 - 75) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละบุคคล
ย่อมแตกต่างกันออกไป ดังนี้

- 1 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
- 2 อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ
- 3 อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ
- 4 อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้
กำหนดจุดประสงค์ในการสอนอ่านไว้ดังนี้ คือ

- 1 อ่านคำพื้นฐานได้ถูกต้อง
- 2 อ่านคำสะกดคำแจกลูกได้ถูกต้อง
- 3 ผันอักษรได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- 4 เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
- 5 ใช้แผนภูมิประกอบการอ่านได้
- 6 อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
- 7 อ่านในใจได้ถูกต้อง
- 8 มีนิสัยรักการอ่าน

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านขึ้นอยู่กับ
ความต้องการของผู้อ่าน ซึ่งแสดงจุดมุ่งหมายหลักไว้ 3 ประการ คือ การอ่านเพื่อให้เกิดความรู้
การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด และการอ่านให้เกิดความเพลิดเพลิน ประการสำคัญของการอ่านคือ
การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาการสาขาอื่นๆ ด้วย สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ มี
จุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
มีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กทุกประเภท

2.3 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จมากหรือน้อยทางการอ่านขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1 ความสามารถในการแยกสิ่งที่ได้ยิน ได้แก่ ความเข้าใจ และความสามารถใช้ภาษาพูดได้ถูกต้อง แยกคำพูดที่แตกต่างกัน สามารถแยกถ้อยคำและออกเสียงได้ถูกต้อง

2 ความสามารถทางสายตา ได้แก่ ความสามารถในการแยกคำที่คล้ายคลึงกัน และมองเห็นความแตกต่างของคำ

3 ความสามารถทางการคิดและจำ ได้แก่ สามารถใช้เหตุผล เข้าใจในเหตุผล รู้จักเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ ให้มีความหมาย เข้าใจความหมายของประโยคและจํารูปร่างของคำได้

4 ความสนใจ ได้แก่ ความสามารถที่จะนั่งฟัง และจับสายตาไปตามสิ่งที่อ่าน เคลื่อนไหวสายตา มีสมาธิในการอ่าน การฟัง และทำตามคำสั่งให้ดี

บันลือ พุททชะวัน (2532 : 27) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เด็กสามารถอ่านได้ จะต้องมีความพร้อม 5 ด้าน ต่อไปนี้

1 ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ ขนาด ส่วนสูง น้ำหนัก ซึ่งแสดงให้เห็นความเจริญเติบโตทางร่างกาย นอกจากนี้ยังรวมถึงการใช้สายตา หู ความคล่องแคล่วในกล้ามเนื้อ ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับสายตา

2 ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการจำ การตีความและแปลความ การอธิบายงานที่ตนเองทำ และเรื่องราวของตนเองและผู้อื่นได้ดี

3 ความพร้อมทางอารมณ์และสังคม ได้แก่ การมีอารมณ์ร่วมสนุกสนาน เล่นร่วมกับเพื่อน รู้จักช่วยเหลือเพื่อน และแบ่งปันของใช้ให้เพื่อน

4 ความพร้อมทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ การมีสมาธิในการฟังนิทานหรือเรื่องราว มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก

5 ความพร้อมทางพื้นฐานประสบการณ์ ได้แก่ การใช้ภาษาพูด การตอบคำถาม ความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว

ศรีสมร กลีวัฒน์ (2541 : 1) กล่าวว่าครูจะสอนเด็กให้อ่านได้นั้น ครูควรสังเกตและทดสอบเด็กก่อนว่า เขามีความสามารถเพียงพอที่จะเริ่มต้นเรียนได้หรือยัง เด็กคนใดที่ครูทดสอบแล้ว พบว่า เขามีทักษะการรับรู้ 3 ประการ แสดงว่าเขาน่าจะมีความพร้อมทางการอ่าน ซึ่งทักษะที่ครูควรสนใจ คือ

1 การรับรู้ทางการเห็น (Visual Perception)

2 การรับรู้ทางการได้ยิน (Auditory Perception)

3 ความสัมพันธ์ทางการได้เห็นกับการได้ยิน (Visual - Auditory Association)

จะเห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมเป็นสำคัญ เมื่อเด็กมีสติปัญญาดี ร่างกายเจริญเติบโตตามลำดับขั้นตอน ครูก็จะสามารถสอนอ่านได้ ครูควรส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไข ในกรณีที่เด็กไม่พร้อมด้วยการจัดกิจกรรมเสริมทักษะเตรียมความพร้อมในการอ่านให้เด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.4 การสอนอ่าน

วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี ครูควรเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการพัฒนาเด็ก และถ้าช่วยการสอนให้เกิดความสมบูรณ์ ครูควรเลือกบูรณาการวิธีการสอนโดยนำวิธีที่ดีต่างๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างวิธีการสอนอ่านแบบต่าง ๆ ดังนี้

1 วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูก เป็นการสอนให้รู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย ออกเสียงได้ดีแต่ไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำ ทำให้ขาดทักษะการอ่านเร็ว การสอนอ่านแบบแจกลูกจึงมุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย

2 วิธีการสอนอ่านแบบสะกดคำ เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกหรือประสมคำ การเรียนรู้ในการอ่านกับการเรียนรู้ในการสะกดคำมีความสัมพันธ์กัน เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง

3 วิธีการสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค วิธีการสอนแบบนี้ช่วยให้เด็กสนใจอ่านหนังสือเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี ใช้สอนเด็กเริ่มเรียนหรือชั้นป.1 แล้วใช้วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมปนกันทั้งสองอย่าง จะได้ประโยชน์มากที่สุด

4 วิธีการสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ การสอนอ่านโดยวิธีนี้ช่วยให้อ่านคำหรือประโยคได้เร็วและมีความหมายมากขึ้น ซึ่งครูและนักเรียนสามารถช่วยกันสร้างขึ้นมาได้และยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากแผนภูมิไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

จะเห็นว่าการสอนอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กอ่านได้ อ่านเป็น อ่านได้คืออ่านออก ทั้งอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ส่วนอ่านเป็นคืออ่านแล้วเข้าใจความหมายของคำ ประโยคเรื่องราวที่อ่าน หรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยวิธีการสอนที่ครูเลือกบูรณาการวิธีที่ดีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ครูต้องการพัฒนาเด็ก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีปัญหาในการอ่านคืออ่านไม่ได้ อ่านไม่ออก ผู้วิจัยจึงได้เลือกวิธีการสอนอ่านเป็นคำ เพราะเป็นวิธีที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้การอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกดคำอ่าน และยังมีภาพเป็นตัวช่วยให้เด็กจำคำได้ มีการสอนคำศัพท์ซ้ำจากบทเพลงที่ร้องในแต่ละบท เป็นเวลา 5 วัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ว่า สอนแบบผ่อนคลายไม่เร่งรัด จัดกิจกรรมที่สนุกสนานไม่เครียด สอนจากง่ายไปหายาก และมีอุปกรณ์ช่วยสอนอันจะทำให้เด็กรักที่จะอ่าน พัฒนาการอ่านจากการอ่านคำไปสู่การอ่านเป็นประโยคและเรื่องราวได้ต่อไป

วิธีการสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำ เป็นวิธีการสอนอ่านที่มุ่งให้อ่านเฉพาะคำหรือเรื่องราวที่มีความหมายโดยมีภาพช่วยในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนอ่านตามทฤษฎีเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ที่ว่าการเรียนรู้เป็นส่วนรวม คือ อ่านเป็นคำ ๆ เป็นประโยคแล้วจึงแยกสะกดตัว

ผสมคำ ฝึกอ่านภายหลัง ซึ่งมีสวนสอดคล้องสนองความต้องการ ความสนใจ และตั้งใจผู้เรียน ทำให้เด็กอยากอ่าน เพราะ

- 1 บทเรียนอ่านมีภาพช่วย เป็นเครื่องล่อใจให้อยากอ่าน
- 2 คำที่อ่านเป็นคำที่มีอยู่ในบทอ่านในบทเรียน เด็กอ่านได้จะเกิดความภูมิใจ

ทำให้อยากที่จะอ่านต่อ

- 3 ใช้คำน้อยมีการซ้ำคำในบทเพลงทุกวัน ช่วยให้จำแม่น

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546) กล่าวถึงการอ่านเป็นคำว่า เป็นการอ่านทางหู เด็กเรียนรู้การอ่านเรื่องราวจากการฟัง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการฟังเรื่องราวจากบทเพลง เด็กก็สามารถสรุปเรื่องได้ และยังได้ฝึกการฟังด้วย และยังมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่มาของตัวอักษร ที่ใช้ภาพเป็นสื่อในการอ่าน ซึ่งการใช้ภาพเป็นสื่อในการอ่าน เป็นการส่งเสริมการอ่านเพื่อการอ่านได้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 72 - 73) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านเป็นคำว่า เป็นการให้เด็กอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) ก่อนที่จะจำตัวอักษร ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้เด็กอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ เด็กอาจอ่านคำได้โดยการจำ ครูอาจทำโดยการบันทึกเสียงลงเทปแล้วเปิดเสียงให้เด็กฟัง และให้อ่านบัตรคำ การสอนวิธีนี้จะทำให้เด็กอ่านโดยใช้สายตา

บันลือ พงกษะวัน (2543) กล่าวว่า การที่เด็กอ่านได้โดยการอ่านเป็นคำ มีภาพประกอบในการช่วยอ่าน เด็กได้ฝึกอ่านคำประกอบภาพ เป็นการเสริมแรงให้เด็กสนใจ ทำทหายให้อยากอ่าน ให้ผู้เรียนเห็นว่าการอ่านนั้นง่าย

จากทฤษฎีและหลักการที่กล่าวข้างต้น พอจะสรุปการสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำได้ดังนี้คือ

- 1 การสอนอ่านเป็นคำ เป็นการสอนอ่านจากคำหรือเรื่องราว โดยมีภาพเป็นเครื่องล่อใจให้เด็กอยากอ่าน
- 2 การสอนอ่านเป็นคำซึ่งมีคำน้อย ทำให้เด็กเกิดความทหายที่จะอ่าน
- 3 การสอนอ่านเป็นคำ ใช้เวลาในการอ่านไม่นาน ทำให้เด็กไม่เบื่อการอ่าน
- 4 การสอนอ่านเป็นคำ ช่วยให้เด็กเรียนอ่านได้ 3 ทาง คือ เรียนอ่านทางตา เรียนอ่านทางหู และเรียนอ่านทางสมอง ซึ่งช่วยในการย้ำความแม่นยำในการอ่านและเพิ่มความสามารถในการจำ ช่วยให้เด็กอ่านคำได้ในทันทีที่เห็น
- 5 การสอนอ่านเป็นคำเหมาะสำหรับสอนเด็กที่มีปัญหาในการอ่านทุกประเภท เพราะไม่ต้องสะกดคำอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการอ่าน

2.5 แนวทางการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

หลักการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

- 1 การสอนอ่านควรคำนึงถึงอายุสมองของเด็กเป็นสำคัญ เด็กที่มีอายุสมอง 3 - 4 ปี อาจยังอ่านหนังสือไม่ได้ แม้ว่าอายุจริงจะมากกว่านี้ก็ตาม ดังนั้นการจัดประสบการณ์ในการอ่านให้แก่เด็ก ควรเป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่าน

2 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนรู้ช้ากว่าเด็กปกติ การอ่านก็เข้าไปด้วย เนื่องจากเด็กมีพัฒนาการทางสมองช้า เด็กมักลืมนาย อานแล้วจำสิ่งที่อ่านไม่ได้ การสอนจึงควรทำซ้ำๆ โดยครูอ่านแล้วอานอีกหลายๆ ครั้งในหลายๆ วัน เด็กจึงจำได้บ้าง ยิ่งไปกว่านั้น การจัดกิจกรรมในการอ่านควรแตกต่างกันไปในเนื้อหาเดียวกัน เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้

3 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องการความสำเร็จ การสอนเด็กควรเริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ก่อน เพื่อให้เด็กประสบผลสำเร็จ การที่เด็กจะประสบผลสำเร็จได้นั้น บทเรียนมีส่วนสำคัญ บทเรียนควรเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และให้เด็กเรียนกิจกรรมที่ง่าย ๆ ก่อน แล้วจึงเรียนที่ยากขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และประสบผลสำเร็จในการเรียน สิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่ง คือ เด็กจะต้องมีความพร้อมในการอ่าน เด็กจึงจะประสบผลสำเร็จในการอ่าน การสอนอ่านแก่เด็กที่ยังไม่พร้อมมักจะประสบความล้มเหลว

4 จัดประสบการณ์ทางภาษาให้เพียงพอแก่เด็ก เด็กจะสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น หากมีสิ่งอื่นมากระตุ้น เด็กที่อ่านด้วยความสนใจ จะอ่านได้ดีกว่าเด็กที่ขาดความสนใจในการอ่าน การจัดสิ่งแวดล้อมในการอ่านให้เป็นสิ่งที่น่าสนใจแก่เด็ก จะช่วยกระตุ้นเด็กให้เกิดความสนใจในการอ่านมากขึ้น การจัดหาหนังสือสำหรับเด็กประเภทนิทานสำหรับเด็ก หรือหนังสือสำหรับเด็กที่มีภาพประกอบสวยงาม โดยให้มีหนังสือประเภทนี้ในปริมาณที่เพียงพอ เป็นวิธีหนึ่งในการจัดประสบการณ์ทางการอ่านให้เด็ก

5 ให้แรงเสริมแก่เด็กสม่ำเสมอ เด็กต้องการการกระตุ้นต้องการความสำเร็จและต้องการกำลังใจการให้คำชมเชยแก่เด็ก เมื่อเด็กอ่านได้เป็นการให้กำลังใจแก่เด็ก ซึ่งจะ让孩子อ่านได้เพิ่มขึ้น การให้แรงเสริมควบคู่กันไปกับการสอนอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญ (ผดุง อารยะวิญญู 2541 51)

จะเห็นว่าการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น ครูคือผู้ที่มีความสำคัญที่สุดในการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน แล้วเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ของเด็กให้ได้อย่างสูงสุด

นอกจากนั้นจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่านในวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ (กลุ่ม ก) 2521 (ฉบับปรับปรุง 2529) มีดังต่อไปนี้

1 ดูภาพง่าย ๆ แล้วตอบคำถามได้ว่า เหมือนหรือต่างกัน อะไรหายไป อะไร

เกินมา

2 ชี้และเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวาได้

3 ตอบคำถามเกี่ยวกับศัพท์ในชีวิตประจำวันได้

4 ตอบคำถามเรื่องราวสั้น ๆ ได้

5 วางอริยาบถถูกต้องในการใช้หนังสือ

6 อ่านออกเสียงได้

7 อ่านในใจได้

8 มีทักษะเบื้องต้นในการอ่านออกเสียงคำง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

9 อ่านคำที่กำหนดให้เรียนได้

10 นำทักษะในการอ่านออกเสียงไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้

(กรมสามัญศึกษา 2529 6 - 7)

จากทฤษฎีและจุดประสงค์ดังกล่าวอาจยังไม่เพียงพอสำหรับการสอนอ่านให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยขอเสนอกิจกรรมที่ครูสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การสำรวจความรู้พื้นฐานของเด็กหรือการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนได้ดังต่อไปนี้

1 กิจกรรมสร้างความพร้อม

1 1 เล่นโดมิโนภาพ

1 2 เล่นโดมิโนตัวอักษร

1 3 เล่นจับคู่ภาพกับตัวอักษร

1 4 เล่นเปรียบเทียบภาพ เปรียบเทียบตัวอักษรที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

1 5 เล่นหาตัวอักษรจากภาพ

1 6 เล่นออกเสียงเหมือนแบบ

2 กิจกรรมอ่านคำ

2 1 อ่านบัตรคำ (อย่างเดี่ยว)

2 2 อ่านบัตรคำประกอบภาพ

2 3 อ่านคำต่อเป็นประโยค

2 4 อ่านเรียงคำเป็นประโยค

2 5 ตกลาบัตรคำ โดยเขียนคำอ่านที่ตัวปลา

2 6 สะกดตัวอักษรจากคำที่กำหนดให้

2 7 อ่านคำฟังเสียง

2 8 อ่านคำฟังรูป

2 9 อ่านคำคล้องจอง

2 10 อ่านแจกลูกผสมอักษร

3 กิจกรรมการอ่านประโยค

3 1 อ่านประโยคจากภาพ

3 2 อ่านประโยคจากแผนภูมิ

3 3 อ่านประโยคจากหนังสือนิทานหรือนิยาย

3 4 อ่านประโยคสำนวนไทย คำขวัญ คำพังเพย คำสุภาษิต

3 5 อ่านปริศนาคำทาย

- 4 กิจกรรมการอ่านเรื่อง
  - 4 1 อานนิทาน
  - 4 2 อานการ์ตูน
  - 4 3 อานสารคดี
  - 4 4 อานคู่มือทำสิ่งของ
  - 4 5 อานบทความ
  - 4 6 อานเรื่องสั้น
  - 4 7 อานวรรณคดี

2 6 การสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) หมายถึง การสอนเด็กที่ยังพัฒนาด้านการเรียนได้ไม่เต็มความสามารถในการเรียนตามปกติ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่จะมีผลต่อการเรียน ขจัดการเรียนรู้ที่ไม่ถูกวิธี ตลอดจนเสริมทักษะในการเรียนรู้ใหม่ๆ (ศรียา นิยมธรรม 2546 21 - 24)

อัญชลี แจ่มเจริญ (2527 105 - 106) กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนช้า หรือเพื่อสอนนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเรียน การที่ต้องจัดสอนซ่อมเสริมให้ เพราะนักเรียนเรียนไม่ทันเพื่อน ถ้าครูไม่ช่วยเหลือ ผลก็คือนักเรียนถูกทอดทิ้งและสอบตกไปในที่สุด

หลักการสอนซ่อมเสริม

- 1 การสอนซ่อมเสริมต้องเป็นการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ขจัดข้อเสียหรือข้อบกพร่องของนักเรียน หรือซ่อมเสริมให้ดีขึ้น
- 2 การสอนซ่อมเสริม เป็นการสร้างเจตคติและนิสัยที่ดีงามให้แก่นักเรียนด้วยการเรียนที่ถูกต้อง

จุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม คือ

- 1 ให้นักเรียนแข่งขันกับตัวเอง จนสามารถเรียนดีขึ้นกว่าเดิม
- 2 ให้เรียนทันเพื่อนในชั้น
- 3 ให้เรียนดียิ่งขึ้นจนสุดความสามารถของตน

ประเภทของเด็กที่ควรรับการสอนซ่อมเสริม

เด็กคนใดที่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร หรือเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ล้วนเป็นเด็กที่ควรได้รับการสอนซ่อมเสริม ซึ่งอาจจำแนกได้เป็น 6 ประเภท คือ

1 เด็กเรียนช้า ได้แก่ เด็กที่มีไอคิวระหว่าง 70 - 90 เด็กเหล่านี้มีความสามารถจำกัด จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติ นอกจากนี้ยังขาดทักษะเบื้องต้นต่างๆ ซึ่งทำให้การเรียนยิ่งล่าช้าลงอีก เป็นผลให้เด็กเกิดความท้อแท้และมีปัญหา จึงควรได้รับการสอนซ่อมเสริม

2 เด็กปัญญาเลิศ ปกติเด็กพวกนี้จะถูกละเลย เพราะคิดว่าเป็นเด็กที่เก่งช่วยตัวเองได้ การสอนตามปกติมักทำให้เกิดความเบื่อหน่าย จึงควรได้รับการสอนซ่อมเสริม เพื่อพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้ถึงขีดสูงสุด

3 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและร่างกาย ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียน อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางสภาพร่างกาย เช่น หูหนวก ดาบอด ปัญญาอ่อน ฯลฯ

4 เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะอย่าง เด็กเหล่านี้ไม่ใช่เด็กพิการ แต่มีความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท มีปัญหาในการเรียนบางเรื่อง เช่น การรับรู้ การพูด การฟัง การอ่านหรือการเขียน และมักมีช่วงความสนใจสั้น จึงควรได้รับการสอนซ่อมเสริมตามความจำเป็น

5 เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ทำให้มีผลการเรียนต่ำกว่าระดับสติปัญญาและขีดความสามารถที่มีต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากการไม่เต็มใจเรียน ไม่สนใจเรียน ขาดแรงจูงใจในการสอน มีจิตใจแปรปรวนได้ง่าย

6 เด็กที่มีประสบการณ์และภูมิหลังจำกัด ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัว ซึ่งยึดมั่นในวัฒนธรรม หรือความเชื่อบางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เด็กที่มีข้อจำกัดทางภาษา รวมถึงเด็กที่มาจากครอบครัวที่อยู่ห่างไกล มีปัญหาภูมิสำเนา เช่น เด็กชาวเขา ชาวเรือ ทำให้ขาดโอกาสที่จะแสดงทางประสบการณ์หลายๆ อย่างที่เด็กทั่วไปรู้จักและเรียนรู้ เมื่อเด็กเหล่านี้มาเรียนในโรงเรียนปกติ จึงกลายเป็นเด็กขาดประสบการณ์

การสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน

1 สอนโดยการแบ่งกลุ่มตามข้อบกพร่องของนักเรียน ครูอาจดูได้จากคะแนนของนักเรียน จากผลงานและการสังเกต

2 จัดการสอนเพื่อช่วยเหลือ ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของครูว่าจะสอนตอนใดเวลาใด จะเป็นการสอนก่อนโรงเรียนเข้า ตอนพักกลางวัน ในเวลาเรียนหนังสือ หรือหลังจากเลิกเรียน แต่ถ้าวาระลึกอยู่เสมอว่าถ้านักเรียนเหนื่อยหรือเบื่อหน่าย การสอนซ่อมเสริมจะไม่ได้ผล

3 ควรสอนทุกวัน ใช้ระยะเวลา 30 - 40 นาที

4 สอนเป็นหมู่และรายบุคคล

5 ไม่ควรให้การบ้านแก่นักเรียน จนกว่าจะเชื่อแน่ว่านักเรียนมีความมั่นใจในการทำงาน และประสบผลสำเร็จในการทำงานแล้ว

6 ครูต้องบันทึกผลการเรียนของนักเรียนและงานที่มอบหมาย

ลำดับขั้นในการสอนซ่อมเสริม

ขั้นที่ 1 วินิจฉัยปัญหาโดยการวิเคราะห์พฤติกรรมเพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือให้ถูกต้อง การวินิจฉัยอาจทำได้โดยไม่เป็นทางการ เช่น การสังเกตผลงาน พฤติกรรม หรือการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ โดยการทดสอบต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 วางแผนการสอนซ่อมเสริม โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นรายบุคคล หรือเฉพาะกลุ่มของเด็กที่มีปัญหาเดียวกัน

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการสอน ครูควรใช้กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากที่ใช้ในเวลาปกติ โดยคำนึงถึงเวลาที่เหมาะสม แรงจูงใจ การปรับพฤติกรรม และการให้แรงเสริม

ขั้นที่ 4 วัดผล จะต้องมีการวัดผลการสอนซ่อมเสริมเป็นระยะ ๆ เพื่อขยายความก้าวหน้าของเด็ก และความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้สอนว่า หากมีความบกพร่องที่จุดใดจะได้แก้ไขทันที หรือหากมีความก้าวหน้าดี ก็จะได้บันทึกว่า การสอนซ่อมเสริมควรดำเนินต่อไปหรือยุติ เพราะถึงจุดหมายปลายทางแล้ว

การนำไปใช้และปัญหา

ปัจจุบันมีการสอนซ่อมเสริมในชั้นเรียนปกติตามความเห็นของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ครูยังมีความเข้าใจไม่ตรงกันในเรื่องของการจัดประเภทเด็กที่จะเข้ารับบริการการสอนซ่อมเสริม การวินิจฉัยปัญหาตลอดจนวิธีการสอนซ่อมเสริม ตัวอย่างเช่น ยังมีครูหลายคนคิดว่าเด็กที่ควรรับการสอนซ่อมเสริมคือ เด็กเรียนช้า สติปัญญาต่ำ การสอนซ่อมเสริมจึงมุ่งเฉพาะเด็กเรียนอ่อน และจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริมก็เพื่อให้เด็กเรียนได้ทันเพื่อน ทันหลักสูตร และสอบไล่ได้ วิธีการสอนก็มักทำโดยสอนพิเศษ คือ เพิ่มเวลาสอนโดยสอนซ้ำวิธีเดิม ให้ทำเหมือนกันมากขึ้น ไม่ได้พิจารณาถึงการนำสื่อการสอนที่เหมาะสมมาใช้ ผลก็คือเด็กเกิดความเบื่อหน่าย เคร่งเครียด จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ และหาทางออกด้วยการเกเร แก้งเพื่อน แก้งครู หนีโรงเรียน เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นก็มีครูอีกไม่น้อยที่ทำการสอนซ่อมให้นักเรียนมากกว่าจะสอนซ่อมเสริม นอกจากนี้การช่วยเหลือส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ให้ถึงขีดสูงสุดในกลุ่มเด็กปานกลาง และเด็กปัญญาเลิศก็ไม่ค่อยมีการดำเนินการด้วย ไม่คิดว่าเป็นเรื่องของการสอนซ่อมเสริม

27 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

27.1 งานวิจัยต่างประเทศ

คอกเนอร์ (Cokner 1992 517) ศึกษาการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง พบว่า วิธีที่ได้ผลดีที่สุดในการแก้ไขการอ่านออกเสียง คือวิธีการสอนคำที่คุ้นเคยมากที่สุดร่วมกับการใช้ภาพและการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ เนื่องจากคำที่

สะกดคำ แต่จะนำมาสอนอ่านบ่อยๆ ใช้พูด ใช้เขียนบ่อยๆ เพื่อให้จำคำได้แม่นยำ และอาจใช้ภาพประกอบคำ เพราะการใช้ภาพช่วยในการอ่าน ภาพจะเป็นแนว (Cue) ช่วยบอกความหมายของคำได้เป็นอย่างดี เมื่ออ่านออกเสียงคำจากภาพ หูจะวิเคราะห์เสียงและผสมเสียงอ่านเป็นคำๆ การอ่านลักษณะนี้ เด็กจะใช้เสียงพาไป (Sound blending) ช่วยในการอ่าน เด็กก็จะสะกดคำอ่านโดยใช้เสียงพาไปได้ การอ่านด้วยหูจึงมีความสัมพันธ์กับเสียงของภาพในสื่อ ทำให้เด็กฟังบ่อยจนอ่านได้

เมอร์เกิล (Merkle 1993 . 145) ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับน้อยและระดับปานกลาง จำนวน 6 คน ที่มีอายุระหว่าง 5 10 - 8 - 10 ปี พบว่า วิธีการใช้ภาพและท่าทางกระตุ้นได้ผลดีกว่าการอ่านดั้งเดิม เด็กใช้สายตาอ่านภาพที่สัมพันธ์กับคำ หรืออ่านบัตรคำประกอบภาพ พอรู้จักเรียกชื่อภาพนั้นก็อ่านคำได้ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีอ่านที่ง่ายที่สุด ภาพจึงเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยเด็กในการอ่าน แบบเรียนก็ดี หนังสือสำหรับเด็กที่ดี น่าจะใช้ประโยชน์จากภาพนำมาช่วยในการอ่านให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จจากการอ่านตั้งแต่ต้น เด็กจะได้มีกำลังใจในการอ่านมากขึ้น เมื่อเด็กมีกำลังใจและสนใจในการอ่านแล้วย่อมนำไปฝึกอ่านหนังสือได้ดี ส่วนท่าทางซึ่งนับว่าเป็นสากลในการแสดงหรือเรียกว่าภาษาใบ้ซึ่งไม่ว่าใครๆ ก็เข้าใจ เราจะใช้ท่าทางช่วยเสมอเมื่อไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาพูดได้ จึงนับว่าทั้งภาพและท่าทางเป็นตัวกระตุ้นการอ่านได้เป็นอย่างดี

2 7 2 งานวิจัยในประเทศ

นิภาพร ปวนสุนทร (2542) ทำการศึกษาวิธีสอนภาษาไทย โดยการใช้เกมมาช่วยพัฒนาทักษะการสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการสะกดคำในภาษาไทยสูงขึ้น เพราะเกมทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมความเจริญงอกงามของเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนควรเลือกเกมที่มีจุดมุ่งหมายเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของเด็ก มีประโยชน์ ใช้ง่าย มีกติกาสั้นเข้าใจง่าย ใช้เวลาเล่นไม่นาน ไม่ซับซ้อน เปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีส่วนร่วม เราควมสนใจให้ความสนุกสนานและท้าทายสติปัญญา

แสงเพชร เจริญราษฎร์ (2546) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI ผลปรากฏว่า เด็กมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาไทย หลังจากการศึกษาด้วยชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งนับว่าวิธีการนี้ตรงกับหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายข้อ เช่น สอนโดยจัดประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อฝึกให้เด็กคิด สอนโดยการลงมือปฏิบัติ สอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ ซึ่งชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทย แบบ WBI เป็นอุปกรณ์ช่วยสอนที่สามารถฝึกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาให้มีความสามารถอ่านได้จริง

ชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทย แบบ WBI เป็นอุปกรณ์ช่วยสอนที่สามารถฝึกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาให้มีความสามารถอ่านได้จริง

อภิขญา สวัสดิ์ (2546) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนอ่านคำภาษาไทย โดยใช้เกมฝึกทักษะ ทำให้ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงขึ้น เพราะเกมเป็นเทคนิควิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานควบคู่กับการเรียนรู้ พัฒนาสติปัญญาและอารมณ์ เด็กรู้จักควบคุมตนเอง ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการจัดการเรียนการสอน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งตามปกติเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามักมีปัญหาในการพูดและภาษามาก เช่น พูดไม่ชัด อ่านไม่ออก ไม่เข้าใจความหมาย สะกดไม่ถูก จึงมีปัญหาทั้งการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น แต่ผู้สอนสามารถนำเกมมาช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กได้สำเร็จ จึงนับว่าเป็นเทคนิควิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้

3 ความสำคัญและคุณค่าของดนตรี

ดนตรีมีคุณค่าทุกอย่างไป ทุกช่วงวัยของชีวิตมนุษย์มีดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องมากมายเป็นต้นว่า ดนตรีกับการตั้งครรภ์ คุณหมอแนะนำให้คุณแม่ฟังเพลงเบาๆ เพื่อผลลูกเกิดมาจะได้มีพัฒนาการทางอารมณ์ (MQ) ที่ดี ดนตรีกับการบำบัดรักษาโรค โรคจิตโรคประสาท หรือการเจ็บปวด ในการคลอดบุตร ดนตรีก็สามารถบำบัดรักษาได้ ดนตรีกับการค้า เศรษฐกิจ การโฆษณาขายของ จะได้ขายดีติดตลาดก็ต้องงูใจลูกค้าด้วยบทเพลง ดนตรีกับชีวิต วันเกิด งานมงคลสมรส งานเลี้ยงต่างๆ หรือแม้กระทั่งวันสุดท้ายของชีวิต ดนตรีก็เป็นส่วนหนึ่งของงาน

การเรียนการสอนที่สนุกสนาน จูงใจเด็ก ครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็ก สมศักดิ์สินธุระเวชญ์ (2544 : 1) กล่าวว่า เด็กชอบกิจกรรม การร้องเพลง กิจกรรมการเคลื่อนไหวและเกมต่างๆ การสอนที่สอดแทรกกิจกรรมดนตรีไว้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เด็กเรียนได้อย่างมีชีวิตชีวา นอกจากนี้ เคลาส์ แบง (Clause Bang) ยังได้กล่าวว่ดนตรีเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของมนุษย์ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น แรงดึงดูดและความสนใจในดนตรีเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ทักษะในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า จะเห็นได้ว่าดนตรีกับชีวิตมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหลายด้าน มนุษย์เราได้ฟังดนตรี ได้ใช้ดนตรีเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เช่น ใช้ดนตรีรักษาโรค ใช้ดนตรีโฆษณาขายสินค้า ใช้ดนตรีบรรเลงสร้างความสุข ระบายความทุกข์ในจิตใจและอารมณ์ ดนตรีเกี่ยวข้องกับเราตั้งแต่วินาทีแรกของชีวิต และดนตรีก็รับใช้เราจนนาทีสุดท้ายของชีวิตอีกเช่นกัน นับว่าดนตรีมีคุณอนันต์เสียจริง มีการนำดนตรีมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในหลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นด้านการดำรงชีวิต การแพทย์ เศรษฐกิจ อาชีพ รวมทั้งด้านการศึกษาด้วย

3 1 ความหมายและองค์ประกอบของดนตรี

เสียงดนตรีที่มนุษย์ทำขึ้น แบ่งเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

1 เสียงดนตรี (Sound) ลักษณะของเสียงจะมีระบบแน่นอน มีความไพเราะ กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้

2 เสียงร้อง (Voice) เป็นลักษณะเสียงประจำตัวของแต่ละบุคคล

เสียงดนตรีมีองค์ประกอบ ดังนี้

1 จังหวะ (Rhythm) หมายถึง การเคลื่อนไหวของเสียงในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น เสียงเดินเป็นจังหวะของซ็ฟเฟอร์ การตีกลองเป็นจังหวะรัว เสียงเคาะระฆังเป็นจังหวะบอกเวลา เสียงที่ได้จากการเป่าขลุ่ยเป็นเสียงสั้นยาว

จังหวะเป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งแรกของดนตรี หากจังหวะไม่มีดนตรีก็เสียได้โดยเนื้อแท้ของจังหวะเพียงอย่างเดียวมีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก เพราะทำให้เกิดความรู้สึกได้มากมาย อาจชักนำอารมณ์ไปด้านใดก็ได้ เช่น ความรู้สึกวังเวงจากจังหวะการเคาะระฆังยามดึก รู้สึกตึกคักตื่นเต้นมีชีวิตชีวาจากจังหวะมาร์ช หรือความรู้สึกสงบจากจังหวะก้าวเดินแบบเดินจงกรม (พิชัย ปรัชญานุกรณ์ 2534 83) จะเห็นได้ว่า จังหวะช่วยทำให้มีการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เกิดสมาธิ

2 ระดับเสียง (Pitch) หมายถึง เสียงสูงต่ำที่มีความถี่เป็นรอบต่อหนึ่งวินาที มีหน่วยเป็นเฮิรตซ์ (Hertz) เสียงที่มีความถี่สูง คือ เสียงสูง เสียงที่มีความถี่ต่ำ คือ เสียงต่ำ มนุษย์สามารถได้ยินเสียงจากความถี่ประมาณ 20 - 20,000 เฮิรตซ์ (พิชัย ปรัชญานุกรณ์ 2534 23) ระดับเสียงที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดอารมณ์แตกต่างกัน เช่น เสียงที่ต่ำมาก จะทำให้ผู้ฟังรู้สึกเกิดความหวาดกลัว อึดอัด ไม่นั่นใจ เสียงระดับกลาง จะทำให้เกิดความรู้สึกสบาย และระดับเสียงสูง จะทำให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจหรือเหนื่อยได้ (เสาวนีย์ สังฆโสภณ 2541 13) จะเห็นได้ว่า ระดับเสียงก่อให้เกิดความรู้สึกได้เช่นเดียวกับจังหวะ ถ้าเสียงพูดหรือเสียงร้องของมนุษย์แสดงถึงความมั่นใจแล้วระดับเสียงจะไม่สูงหรือต่ำกว่าระดับเสียงพูดปกติของแต่ละคน

3 ความดังค่อย (Loudness) หมายถึง ปริมาณความเข้มของเสียงที่วัดได้มีหน่วยเป็นเดซิเบล (Decibel) เสียงดังจะเร้ากระตุ้นอารมณ์และการทำงานของต่อมไร้ท่อ เสียงดนตรีที่เบาติดต่อกันจะทำให้เบื่อหน่าย ผลของความดังค่อยของเสียงก่อให้เกิดประโยชน์ คือ ใช้เป็นสื่อให้เกิดสมาธิ กระตุ้นและลดความรู้สึกส่วนลึกทางจิตใจ ทำให้สงบหรือตื่นตัวได้ และสามารถสร้างระเบียบและควบคุมตนเองให้เหมาะสมได้ (รำไพพรรณ ศรีโสภาค 2511 119) จะเห็นได้ว่า ในการจัดกิจกรรมดนตรีให้กับเด็กจึงต้องคำนึงถึงความดังค่อยของเสียงดนตรีด้วยจึงจะทำให้เด็กได้รับประโยชน์สูงสุด

4 ทำนองเพลง (Melody) หมายถึง ส่วนขยายความคิดทางภาษาดนตรีที่

เปรียบเหมือนคำพูดที่เป็นวลีหรือประโยคที่นักร้องนักดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ต่าง ๆ โดยการนำระดับเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ มาจัดเรียงไว้อย่างมีศิลปะโดยคำนึงถึงความสั้นยาวของเสียงแต่ละเสียงให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ทำนองเพลงที่มีลีลาเชิงซ้ำ เสียงไปทางบรรยากาศเศร้าให้ความรู้สึกเศร้า ทำนองเพลงที่ประกอบด้วยจังหวะเร็วทำให้สดชื่นรื่นเริง ทำนองเพลงช้าจะทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย จะเห็นได้ว่า ทำนองเพลงจะสามารถดึงดูดอารมณ์ให้ผู้ฟังคล้อยตาม ลดความวิตกกังวล รู้สึกสงบ ผ่อนคลายความรู้สึกทางจิตใจได้

5 น้ำเสียง (Tone of Voice) เสียงทุกเสียงที่เราได้ยินแม้ว่าจะเป็นชนิดของ แผลงกำเนิดเสียงเดียวกัน ก็มีความแตกต่างกันทางลักษณะเสียงได้ แม้แต่เสียงจากเครื่องดนตรี ต่างชนิดที่เล่นโน้ตดนตรีเดียวกัน (ความถี่เท่ากัน) จะมีคุณลักษณะเสียงต่างกันน้ำเสียงจะช่วย ให้ดนตรีมีความหลากหลายจึงเป็นผลทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และเกิดสมาธิ ดังที่ พิชัย ปรัชญาอนุสรณ์ (2534 : 85) กล่าวว่า ผู้ที่สามารถแยกแยะเสียงได้แสดงถึงความมีสมาธิและ Orientation ดี

6 ทิศทางของเสียง (Direction) ขึ้นอยู่กับการให้ทิศทางแหล่งกำเนิดเสียงดนตรี ตัวกลางที่เสียงดนตรีเดินทางผ่าน เช่น ลักษณะความกว้างยาวและสูงของห้อง วัสดุที่ใช้ของห้อง เสียงดนตรีมีการหักเหของการเดินทางได้เช่นเดียวกับแสง จึงทำให้เกิดความดังเบาแตกต่างกันไป ในแต่ละจุด

7 เสียงประสาน (Harmony) หมายถึง แนวทำนองตั้งแต่สองแนวขึ้นไป นำมา บรรเลงหรือออกเสียงพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้เกิดลักษณะเสียงผสมขึ้น ซึ่งอาจทำให้เกิดความไพเราะเสนาะหู หรือระคายหูก็ได้ ขึ้นอยู่กับการกระทบกันของเสียงประสานนั้น ๆ เช่น เสียงที่มีความถี่ใกล้เคียงกันมาก ๆ เมื่อมีเสียงประสานจะเกิดความเครียด

8 ความรู้สึกทางดนตรี (Expression) หมายถึง การแสดงทางด้านความรู้สึก ทางอารมณ์ ความคิดในขณะที่ปฏิบัติการเล่นดนตรีหรือขับร้อง ซึ่งมีการแสดงออกได้มากมาย เช่น จังหวะช้า เร็ว ความดังค่อย การเร่งการหน่วง ทำให้เสียงดนตรีและเสียงประสานไปในแนวของ อารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความสุข ความเศร้า ความโกรธ ความสง่างาม เป็นต้น ซึ่งทำให้เด็กมีโอกาส รับรู้ จึงแยกแยะเรียนรู้ ทดลองและสร้างสรรค์ส่งผลให้เกิดความเพลิดเพลิน คลายเครียดปรับเปลี่ยน อารมณ์และชบวนการความคิดได้

จากองค์ประกอบของดนตรีทั้ง 8 ประการ เราสามารถนำมาประยุกต์ปรับเปลี่ยน กิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก โดยเฉพาะในเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา การเรียนรู้ใหม่ทเรียนจะทำให้เกิดความเครียด การเรียนรู้จึงเกิดได้น้อย ฉะนั้นการจัด กิจกรรมดนตรีที่เหมาะสมจะมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

3.2 ดนตรีกับการรับรู้และการเรียนรู้

สิ่งจำเป็นสำหรับชบวนการเรียนรู้ในทุกๆด้านใดด้านหนึ่ง คือ ความพร้อมซึ่ง

หมายถึง สภาพความพร้อมหรือความมีวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกายอวัยวะต่างๆ ในการเรียนรู้และจิตใจ ซึ่ง ธอร์นไคค์ กล่าวว่า เมื่อบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำจะทำให้เกิดความพึงพอใจ เมื่อบุคคลพอใจ การเรียนรู้จะเกิดตามมา (อารี พันธุ์ณี 2534 123) จากการศึกษาคุณสมบัติขององค์ประกอบดนตรี พบว่า ดนตรีที่มีรูปแบบโครงสร้างที่ดีเหมาะสม สามารถกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองทางด้านอารมณ์ โดยจะทำให้เกิดความพึงพอใจ (Unkefer 1992 4 , citing Meyer 1956) โดยคุณสมบัติขององค์ประกอบของดนตรีจะไปเป็นตัวกระตุ้นสารชีวภาพในระบบประสาทอัตโนมัติ (Autonomic Nervous System ANS) ทำให้เกิดความพึงพอใจและความตั้งใจซึ่งมีผลทำให้เกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ขึ้นได้ภายหลัง (Unkefer 1992 5 , citing Mandler 1984) นอกจากดนตรีจะไปกระตุ้น ANS แล้วยังไปกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง (Central Nervous System CNS) ทำให้เกิดการตอบสนองดังต่อไปนี้ (Unkefer 1992 6 , citing Berlyne 1971)

- 1 ทำให้การตอบสนองต่อระบบประสาทส่วนกลางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2 ทำให้เกิดการตอบสนองของกล้ามเนื้อต่างๆ เช่น มีการแสดงออกโดยธรรมชาติ มีการเคลื่อนไหวร่างกายไปตามเสียงดนตรี
- 3 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะรับสัมผัส
- 4 ทำให้เกิดการตอบสนองโดยอัตโนมัติ เช่น มีอัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้น มีอัตราการหายใจเร็วขึ้น เป็นต้น
- 5 ความรู้สึกของดนตรี เป็นความรู้สึกของดนตรีที่แสดงออก ทำให้ทราบถึงอารมณ์และบรรยากาศของเพลง เช่น เศร้า อ่อนหวาน ร่าเริง สนุกสนาน รุกเร้าใจ (เรณู โกศินานนท์ 2522)

สรุปว่า เสียงดนตรีเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้โดยตรงและยังก่อให้เกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ต่างๆ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทำนองจังหวะ หรือลีลา ความเร็วช้า และความกังวาลของเสียงประกอบด้วย

3.3 ดนตรีกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ดนตรีนำมาซึ่งความสนุกสนานและการผ่อนคลาย เป็นสื่อภาษาสากล สามารถกระตุ้นและตอบสนองให้บุคคลได้ และช่วยพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กให้ได้ดีขึ้น ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชาลามีสจะทำงานในลักษณะ Overactive คือ ทำงานมากเกินไป ทำให้เด็กเกิดความเครียดและไม่เกิดความจำ ดนตรีจะช่วยให้เด็กคลายความเครียด ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น (พัชรวิทย์ กำเนิดเพ็ชร์ 2535 5)

นอกจากสมองส่วน ชาลามีส เป็นส่วนช่วยให้เกิดความจำแล้ว ยังมีกระบวนการทำงานของแอกซอนและเดนไดรท์ (Axon and Dendrite) อีกที่จะทำให้เกิดความจำ ซึ่งกระบวนการแปลความหมายของสมอง เราจะเรียกว่า “ไซแนปติก” (Synaptic) ซึ่งในคนปกติจะเกิดเพียงครั้งหรือสองครั้งก็จะจำได้ แต่ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเราจะต้องสอนซ้ำๆ

ให้เด็กทำซ้ำๆ และบ่อยๆ เพื่อให้เกิดปฏิกริยาดังกล่าว ในขณะที่ต้องฝึกบ่อยๆ จะทำให้เกิดความเครียด ซึ่งถ้าเรานำดนตรีเข้าไปประกอบการฝึก จะทำให้การฝึกนั้นเพลิดเพลินสนุกสนาน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กฝึกได้นานและมากขึ้น (นิรมัย ออนน้อมดี 2538)

จะเห็นได้ว่า ดนตรีมีส่วนช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีการตอบสนองได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ดังนั้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการเร้าด้วยดนตรีจึงเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ของเด็ก เพราะดนตรีจะทำให้เด็กผ่อนคลาย ส่งผลให้เด็กมีความตั้งใจและมีสมาธิสูงขึ้น นอกจากนี้ ดนตรียังมีส่วนกระตุ้นให้เด็กเคลื่อนไหวไปตามเสียงดนตรี อย่างอิสระตามความคิดของตัวเองได้

3 4 การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็ก

ในการส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสพัฒนาทั้งในด้านความรู้และความเข้าใจในความสามารถของส่วนต่างๆ ของร่างกายของตนเองโดยใช้กิจกรรมดนตรี จำเป็นต้องจัดให้เป็นไปตามธรรมชาติและเหมาะสมกับวัยมากที่สุด เช่น เดิน วิ่ง กระโดด ฯลฯ ครูควรให้เด็กมีอิสระในการเคลื่อนไหวพยายามให้เขาค้นพบด้วยตนเอง โดยมุ่งให้เด็กสนใจฟังจังหวะ ทำนอง และลักษณะของเพลงที่แสดงออก ไม่เข้าไปนำเด็กว่าจะเดิน วิ่ง กระโดด อย่างไร ครูมีหน้าที่เพียงช่วยให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวาในการตอบสนองต่อดนตรีเท่านั้น (อรวรรณ บรรจงศิลป์ 2524 145)

3 5 กิจกรรมและการร้องเพลง

การร้องเพลงเป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถเข้าใจและจำภาษา ถ้อยคำ และสัญลักษณ์ได้คือ ชั้นสัญลักษณ์ (Symbolic) ตามทฤษฎีความรู้ความเข้าใจของบรูเนอร์ เด็กทุกคนชอบร้องเพลง ครูจะอาศัยธรรมชาติส่วนนี้บวกกับความจำสู่การฝึกร้องเพลง ครูจะร้องเพลงให้เด็กฟังก่อน จากนั้นให้เด็กร้องตามที่ละท่อนแล้วจึงร้องพร้อม ๆ กัน สำหรับเพลงที่เด็กชอบฟังจะมีลักษณะดังนี้

- 1 มีจังหวะคึกคักสนุกสนานชวนให้เต้นตาม
- 2 มีอารมณ์เพลงที่ชัดเจน ฟังง่าย
- 3 ทำนองเพลงไพเราะ ร้องตามง่าย
- 4 คุณภาพเสียงดี
- 5 มีนิทานประกอบเพลง
- 6 มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ชีวิตของเด็ก
- 7 สั้น ๆ

3 6 ดนตรีสำหรับเด็กพิเศษ

เด็กทุกคนชอบและรู้สึกสนุกสนานกับดนตรี ไม่ว่าจะเขามีปัญหาทางร่างกายหรือทางสมอง หูหนวก หรือพูดไม่ได้ก็ตาม ดนตรีช่วยเด็กได้หลายทาง ได้แก่

- 1 การพัฒนาทางด้านภาษา

- 2 การเล่น
- 3 การพัฒนาทางร่างกาย
- 4 มนุษย์สัมพันธ์

การพัฒนาทางด้านภาษา ดนตรีจะช่วยสนับสนุนการฟังซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทางด้านภาษา ความสนใจในเรื่องเพลงอันไพเราะจะทำให้เด็กตั้งใจฟังมากขึ้นโดยอัตโนมัติ และการตั้งใจฟังนี้เป็นก้าวแรกของการใช้ภาษา เด็กนั้นยิ่งสนุกสนานกับดนตรีก็จะยิ่งอยากส่งเสียงร้องออกมาด้วยตนเอง ถ้าเด็กอยู่ในระยะก่อนพูด (Pre - speech Level) ดนตรีก็จะช่วยให้เขารู้จักกับเสียงแล้วเลียนแบบ ถ้าเด็กกำลังฝึกพูดดนตรีก็ช่วยในการทำความเข้าใจความหมายของภาษาจากเสียงที่ผันขึ้น - ลง และจากจังหวะของคำพูด การเล่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนานกับการบรรเลงเครื่องดนตรีแบบง่ายๆ จากวัตถุที่เขาถือหรือแตะต้องกันในมือ เมื่อเด็กรู้จักการบรรเลงแล้วดนตรีก็ยังช่วยในการสร้างเสริมจินตนาการ เด็กชอบฟังนิทานประกอบดนตรี จินตนาการของเด็กจะล่องลอยไปกับเรื่องราวที่มีเสียงดนตรีสอดแทรก

การพัฒนาร่างกาย ดนตรีสามารถช่วยสอนเด็กที่มีปัญหาทางร่างกายในเรื่องของขั้นตอนของการเคลื่อนไหว เพราะจังหวะในดนตรีมีอำนาจช่วยให้เด็กเคลื่อนไหว เด็กมักจะชอบเต้นไปกับเสียงเพลง ครูสามารถใช้แรงจูงใจนี้ชักนำให้เด็กเคลื่อนไหวโดยใช้การเล่นมาประกอบ เช่น ให้คลาน เดิน หรือกระโดดประกอบเพลง

มนุษย์สัมพันธ์ เด็กพิเศษบางคนรู้สึกอึดอัดที่จะต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น บางคนมีปัญหาด้านบุคลิกภาพแล้วเลยสร้างนิสัยต่อต้านสังคม การได้ร่วมบรรเลงดนตรีหรือร่วมร้องเพลงกับผู้อื่นทำให้มีความสุขได้ แม้จะไม่รู้จักใครในกลุ่มเลย ดนตรีสามารถทำให้เด็กรู้สึกว่าเพื่อน้อยลงและรู้สึก "เป็นปรกติ" มากขึ้น (ธวัชชัย นาควงษ์ 2543 63)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดนตรี

4.1 งานวิจัยในประเทศ

นริมัย อ่อนน้อมดี (2538 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมดนตรีที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย กลุ่มทดลองและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับกิจกรรมดนตรี กลุ่มควบคุมไม่ได้รับกิจกรรมดนตรี พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย หลังจากได้รับกิจกรรมดนตรีมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และนักเรียนมีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่แตกต่างกับเด็กกลุ่มที่ไม่ได้รับกิจกรรมดนตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

พชระ แก้วไชเทียน (2539 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของเสียงดนตรีที่มีต่อการฝึกสมาธิจากเทพฝึกสมาธิ ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกันในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน พบว่า ผลการฝึกสมาธิจากเทพฝึกสมาธิที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันนั้น ในกลุ่มทดลองซึ่งเป็นกลุ่มที่

ฝึกสมาธิจากเทพฝึกสมาธิในรูปแบบที่มีดนตรีประกอบ มีความแตกต่างจากกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ฝึกสมาธิจากเทพฝึกสมาธิในรูปแบบที่ไม่มีดนตรีประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 และระยะเวลาในการที่จิตเริ่มมีสมาธิ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในช่วงนาที่ที่ 1 ถึงนาที่ที่ 3 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

แสงจันทร์ ยิงสัมพันธ์เจริญ (2545 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนนับ 1 - 5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย จากการสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรี พบว่า ความพร้อมเรื่อง จำนวนนับ 1 - 5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยดนตรีอยู่ในระดับดี และความพร้อมทางคณิตศาสตร์ในเรื่องของจำนวนนับ 1 - 5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัยหลังการสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรีสูงขึ้น

ทยุ เกื้อสกุล (2545 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการรู้คิดและอารมณ์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นอนุบาล จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรีพบว่า การรู้คิดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังจากฝึกโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรีสูงขึ้นและอารมณ์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังจากการฝึกโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรีสูงขึ้น

เรวดี ดันตอโอบาส (2545 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้น ป.4 จากการฝึกเมโลเดียน พบว่า ความสามารถทางดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังการฝึกเมโลเดียนอยู่ในระดับดีมาก

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ริชแมน (ทยุ เกื้อสกุล 2545 47, อ้างอิงจาก Richman 1976) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทำงานโดยใช้ดนตรีประกอบกันกับกลุ่มที่เป็นคนปัญญาอ่อนอย่างมาก 30 คน โดยให้ทำงานที่ต้องทำงานใช้มืออย่างช้า ๆ และเป็นงานที่คล้ายคลึงกับชนิดของงานในโรงงาน เปรียบเทียบการทำงานที่ไม่ใช้ดนตรีประกอบ พบว่าการใช้ดนตรีประกอบช่วยปรับปรุงการทำงานได้เป็นอย่างมาก

โซลเลอร์ (แสงจันทร์ ยิงสัมพันธ์เจริญ 2545 47, อ้างอิงจาก Zoller 1991) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมดนตรีในการฝึกภาษาพูดในโรงเรียนสอนภาษาพูด พบว่า การใช้เพลงและการออกกำลังกายที่ประยุกต์อย่างเหมาะสมกับความบกพร่องของเด็ก จะทำให้เกิดการผ่อนคลาย การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ การหายใจ การออกเสียง และการพัฒนาความเข้าใจ รวมทั้งการใช้คำศัพท์อีกด้วย

อโกจิโอนوجلู (Akogiounoglou 1990 336) ได้ศึกษาความสามารถในการรู้ตัวเอง และการตอบสนองต่อการฟังในสิ่งเร้าที่คุ้นเคยและสิ่งเร้าที่แปลกใหม่ อันได้แก่ สิ่งแวดล้อม เสียงร้องและเสียงดนตรีของเด็กกอทิสติกในวัยเรียน พบว่า เด็กกอทิสติกจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าโดยการเคลื่อนไหว ซึ่งจะเคลื่อนไหวเมื่อมีการเร้าด้วยเสียงดนตรีมากกว่าการเร้าด้วยสิ่งแวดล้อม

สมิท (Smith) ได้ทำการวิจัยการทดลองฝึกกิจกรรมดนตรีให้กับเด็กระดับบริหาร ปรากฏว่า เด็กกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการร้องเพลง มีทักษะและความชัดเจนในเรื่องของ จังหวะและการฟังสิ่งต่าง ๆ สนใจด้านดนตรี มีทักษะทางภาษาดี ซึ่งงานวิจัยนี้แสดงให้เห็น ความสำคัญของการจัดกิจกรรมทางดนตรีให้กับเด็ก เพราะการจัดประสบการณ์ทางดนตรีนี้มีประโยชน์ ส่งผลด้านดนตรีโดยตรง หากส่งผลถึงการพัฒนาทางด้านความคิดและสุนทรียศาสตร์ ตลอดจน ความละเอียดอ่อนทางจิตใจให้แก่เด็กอีกด้วย (แสงจันทร์ ยิ่งสัมพันธ์เจริญ 2545 47, อ้างอิงจาก Smith)

จากผลงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่างานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการ อ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบ ทำทาง มีนักการศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าน้อย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษา ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ เพลงประกอบทำทาง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบทำทาง และเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยสื่อเพลง ประกอบทำทาง เพื่อที่จะทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถ ในการอ่านเพิ่ม ขึ้นและเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กที่มี ความบกพร่อง ทางสติปัญญานำไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตาม ศักยภาพสูงสุดของเด็กต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากการประเมินความสามารถทางสติปัญญา โดยนักจิตวิทยาจากหน่วยงานของรัฐ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1 ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ประเมินความสามารถทางการอ่านและสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่าเด็กมีปัญหาด้านการอ่าน คือ อ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง ต้องใช้เวลาในการอ่านนาน อ่านได้แล้วแต่ลืมนเร็ว จำความหมายของคำที่อ่านไม่ได้ ทำให้ผลการเรียนรู้ต่ำ

2 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา โดยเชิญผู้ปกครองมาร่วมกันปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของเด็ก และสอบถามประวัติการคลอด พบว่าเด็กส่วนใหญ่ 4 ใน 6 คน มีปัญหาด้านการคลอด ซึ่งส่งผลต่อสมองและการเรียนรู้ จึงตกลงที่จะส่งเด็กประเมินความสามารถทางสติปัญญาแก่นักจิตวิทยาของรัฐ

3 นักจิตวิทยาทำการประเมินความสามารถทางสติปัญญา พบว่าเด็กทั้ง 6 คน มีระดับความสามารถทางสติปัญญาระหว่าง 50 - 70 คือ

3 1	เด็กชาย ก	ระดับสติปัญญา	70 00
3 2	เด็กชาย ข	ระดับสติปัญญา	68 00
3 3	เด็กชาย ค	ระดับสติปัญญา	66 00
3 4	เด็กชาย ง	ระดับสติปัญญา	65 00
3 5	เด็กชาย จ	ระดับสติปัญญา	65 00
3 6	เด็กชาย ช	ระดับสติปัญญา	62 00

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

- 1 เพลงประกอบท่าทาง
- 2 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง
- 3 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

3. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพลงประกอบท่าทาง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมดนตรี มีดังต่อไปนี้
  - 1 1 ดนตรีกับจิตใจและการประชาสัมพันธ์ ของ โกวิทย์ ชันชศิริ (2510)
  - 1 2 การจัดกิจกรรมและสื่อการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สาระดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย ของ ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ (2537)
  - 1 3 วิธีสอนดนตรีเบื้องต้น ของ ดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา (2528)
  - 1 4 การปลูกฝังคุณความดีโดยใช้ดนตรีเป็นสื่อ ของ ทวีป อภิสิทธิ์ (2521)
  - 1 5 ผลของกิจกรรมดนตรีที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ของ นิรมัย อ่อนน้อมดี (2538)
  - 1 6 ดนตรีบำบัดเพื่อเด็กพิการ ของ พัชรวิวัลย์ กำเนิดเพชร (2531)
  - 1 7 การศึกษาความสามารถทางดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ในการฝึกเมโลเดียน ของ เรวดี ดัณฑโอบาส (2545)
  - 1 8 เพลงเพื่อพัฒนาการทางดนตรีสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ของ วิญญู ทรัพย์ประภา (2542)
  - 1 9 การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา ของ อรรวรรณ บรรจงศิลป์ (2538)

1 10 พัฒนา EQ ด้วยเสียงเพลงแนวใหม่ของการพัฒนาศักยภาพสมอง ของ อริยะ สุพรรณเกษัช (2543)

2 ศึกษาเนื้อเรื่อง และคำใหม่ในบทเรียนจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2

ผู้วิจัยสรุปใจความสำคัญของเรื่องและเลือกคำศัพท์ที่สำคัญในแต่ละบทนำมาแต่งเพลง ให้สัมพันธ์กับคุณภาพของผู้เรียนที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการ คือ อ่านได้ รู้ ความหมายของคำ นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีนิสัยรักการอ่านและการเขียน ซึ่งเพลงที่แต่งมีทั้งหมด 6 เพลง จากบทเรียน 6 บท และคัดเลือกคำศัพท์ได้ 30 คำ และในแต่ละบทเพลงจะมีทำทางประกอบเพลง เพื่อว่าเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยวิธีการใหม่ ๆ ดังนี้

1 เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า มีคำศัพท์ที่ใช้สอน คือ ร้องเพลง ชิงช้า ต้นไม้ แดดร้อน และข้าง

2 เพลงจำไว้ทำได้ มีคำศัพท์ที่ใช้สอน คือ นอน ล้างหน้า แปรงฟัน อาบน้ำ และ แต่งตัว

3 เพลงก่อนถึงเวลาเรียน มีคำศัพท์ที่ใช้สอน คือ โต๊ะ เก้าอี้ หนังสือ สวัสดิ์ และ คุณครู

4 เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร มีคำศัพท์ที่ใช้สอน คือ อาหาร ปิ่นโต ก๋วยเตี๋ยว เข้าแถว และโรงอาหาร

5 เพลงนิทานของแก้ว มีคำศัพท์ที่ใช้สอน คือ ลา ลิง กระต่าย เสือ และแห

6 เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน มีคำศัพท์ที่ใช้สอน คือ หมู่บ้าน วัด ตลาด พระ และ ชาวนา

3 นำบทเพลงที่แต่งไปให้ผู้ที่มีความสามารถด้านดนตรี คือ คุณอภิชัย พรหมเพ็ง ซึ่งเป็นนักดนตรีของคณะตลกเอ็ดดี้ ผีนารัก ทำดนตรีประกอบเพลง

4 ทำทำทางประกอบเพลง แล้วถ่ายภาพ

5 นำเพลงประกอบทำทางไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านการสอนดนตรี คือ อาจารย์พิมพ์ใจ เต็มสงสัย ซึ่งเป็นครูดีเด่นด้านการสอนดนตรีของกรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัด ชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 2 ศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2
- 3 ศึกษาเทคนิคและวิธีการสอนอ่าน
- 4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทยโดยใช้เพลงประกอบดนตรี

จำนวน 30 แผน ตามลำดับ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทักษะด้วยบทเพลงประกอบท่าทาง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล

5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทย โดยใช้สื่อเพลงประกอบท่าทางไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนดนตรี และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1 ศึกษาหลักสูตร หนังสือแบบเรียน และคู่มือครูภาษาไทยชุดพื้นฐานทางภาษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเลือกคำศัพท์

2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาไทย รวมทั้งการวัดและประเมินผลด้านการอ่านจากหนังสือการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของ ศาสตราจารย์ ดร ผดุง อารยะวิญญู

3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน โดยเลือกคำจากคำใหม่ในบทเรียนที่สามารถสื่อด้วยภาพได้ และเป็นคำที่มีอยู่ในเพลงประกอบท่าทางที่จะนำมาใช้ในการทดลอง แล้วนำมาทดสอบ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

3.1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำ จำนวน 30 คำ แล้วบันทึกการอ่านคำลงในแบบบันทึกคะแนน

3.2 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ โดยให้โยงเส้นจับคู่คำกับภาพ จำนวน 30 ข้อ

4 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน มีดังนี้

4 1	อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง จำนวน 30 คำ	ให้	30	คะแนน
	อ่านออกเสียงคำ ได้ 1 คำ	ให้	1	คะแนน
	อ่านออกเสียงคำไม่ได้หรือไม่ออกเสียงอ่าน	ให้	0	คะแนน
4 2	โยงเส้นจับคู่คำกับภาพถูกต้อง จำนวน 30 ข้อ	ให้	30	คะแนน
	โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ 1 ข้อ	ให้	1	คะแนน
	โยงเส้นจับคู่คำกับภาพไม่ถูกต้อง	ให้	0	คะแนน

แล้วนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำและการเข้าใจความหมายของคำมารวมกันเป็นคะแนนเต็ม 60 คะแนน กำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

41 - 60 คะแนน	หมายความว่า ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี
21 - 40 คะแนน	หมายความว่า ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้
0 - 20 คะแนน	หมายความว่า ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

5 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนดนตรี และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาคำที่ใช้ทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

คะแนน +1	สำหรับคำที่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์
คะแนน 0	สำหรับคำที่ไม่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์
คะแนน -1	สำหรับคำที่แน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2527 89 - 91) กล่าวว่าถ้าค่าดัชนี IOC ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 ข้อสอบนั้นใช้ได้ แต่ถ้าน้อยกว่า ข้อสอบนั้นก็จะถูกคัดออกหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดี

4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538 : 249) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง รูปแบบ One - Group Pretest - Posttest Design

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E	แทน	นักเรียนกลุ่มทดลอง
T ₁	แทน	การทดสอบความสามารถในการอ่านคำก่อนสอน
X	แทน	การสอนโดยใช้บทเพลงประกอบท่าทาง
T ₂	แทน	การทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังสอน

4.2 วิธีดำเนินการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ทำการทดลองในวันจันทร์ถึงศุกร์ วันละ 50 นาที และในวันศุกร์ เป็นการทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทเพลง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.2.1 เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ออกหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้วิจัยคัดเลือก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้

4.2.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำและบันทึกคะแนนผลการทดสอบก่อนการทดลองเก็บไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2.3 ดำเนินการทดลองตามแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

ตาราง 2 ระยะเวลาการทดลอง

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	วัน	แผนการสอน	เพลง	คำศัพท์
1	1	จันทร์	แผนการสอนที่ 1	เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า	ร้องเพลง ชิงช้า แดดร้อน ต้นไม้ ข้าง, ทดสอบระหว่างเรียน
	2	อังคาร	แผนการสอนที่ 2	เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า	
	3	พุธ	แผนการสอนที่ 3	เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า	
	4	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 4	เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า	
	5	ศุกร์	แผนการสอนที่ 5	เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า	
2	6	จันทร์	แผนการสอนที่ 6	เพลงจำไว้ทำได้	ล้างหน้า อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว นอน, ทดสอบระหว่างเรียน
	7	อังคาร	แผนการสอนที่ 7	เพลงจำไว้ทำได้	
	8	พุธ	แผนการสอนที่ 8	เพลงจำไว้ทำได้	
	9	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 9	เพลงจำไว้ทำได้	
	10	ศุกร์	แผนการสอนที่ 10	เพลงจำไว้ทำได้	
3	11	จันทร์	แผนการสอนที่ 11	เพลงก่อนถึงเวลาเรียน	หนังสือ คุณครู เก้าอี้ สวัสดี โต๊ะ, ทดสอบระหว่างเรียน
	12	อังคาร	แผนการสอนที่ 12	เพลงก่อนถึงเวลาเรียน	
	13	พุธ	แผนการสอนที่ 13	เพลงก่อนถึงเวลาเรียน	
	14	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 14	เพลงก่อนถึงเวลาเรียน	
	15	ศุกร์	แผนการสอนที่ 15	เพลงก่อนถึงเวลาเรียน	
4	16	จันทร์	แผนการสอนที่ 16	เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร	อาหาร ปิ่นโต ถ้วยเดียว โรงอาหาร เข้าแถว , ทดสอบระหว่างเรียน
	17	อังคาร	แผนการสอนที่ 17	เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร	
	18	พุธ	แผนการสอนที่ 18	เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร	
	19	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 19	เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร	
	20	ศุกร์	แผนการสอนที่ 20	เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร	
5	21	จันทร์	แผนการสอนที่ 21	เพลงนิทานของแก้ว	ลา ลิง กระต่าย เสื่อ แห , ทดสอบระหว่างเรียน
	22	อังคาร	แผนการสอนที่ 22	เพลงนิทานของแก้ว	
	23	พุธ	แผนการสอนที่ 23	เพลงนิทานของแก้ว	
	24	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 24	เพลงนิทานของแก้ว	
	25	ศุกร์	แผนการสอนที่ 25	เพลงนิทานของแก้ว	

ตาราง 2 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	วัน	แผนการสอน	เพลง	คำศัพท์
6	26	จันทร์	แผนการสอนที่ 26	เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน	หมู่บ้าน
	27	อังคาร	แผนการสอนที่ 27	เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน	วัด
	28	พุธ	แผนการสอนที่ 28	เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน	ตลาด
	29	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 29	เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน	พระ
	30	ศุกร์	แผนการสอนที่ 30	เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน	ชานา , ทดสอบระหว่างเรียน

4 2 4 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำชุดเดียวกับที่ใช้ทำการทดสอบก่อนการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แล้วบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของสื่อเพลงประกอบท่าทางตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยให้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ

2 การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่า คะแนนมัธยฐาน “ค่าพิสัยควอไทล์” และประเมินระดับความสามารถในการอ่านคำ

3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางโดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 หาประสิทธิภาพของสื่อเพลงประกอบท่าทาง ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดย 80 ตัวแรก ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของสื่อประกอบท่าทาง
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

สำหรับ 80 ตัวหลังใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของสื่อประกอบท่าทาง
	$\bar{F}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถอ่านคำ

2.1 ค่าคะแนนมัธยฐานจากการทดสอบจำนวนได้จากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์ 2524

61)

$$Mdn = \frac{\frac{xN}{2} + \frac{xN}{2} + 1}{2}$$

เมื่อ	Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน
	N	แทน	จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นเลขคู่
	$\frac{xN}{2}$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2}$
	$\frac{xN}{2} + 1$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2} + 1$

2.2 ค่าพิสัยควอไทล์คำนวณจากสูตร

$$IQR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ	IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
	Q_3	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 75% หรือ $\frac{3}{4}$ ของจำนวนข้อมูลที่มี
	Q_1	แทน	ค่าตำแหน่ง 25% หรือ $\frac{1}{4}$ ของจำนวนข้อมูลที่มี

3 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง ใช้แบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test คำนวณได้จากสูตร

$$D = Y - X$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อน และหลังการทดลอง
	X	แทน	ความสามารถในการอ่านคำก่อนการทดลอง
	Y	แทน	ความสามารถในการอ่านคำหลังการทดลอง

หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่กำกับด้วยเครื่องหมายบวกหรือลบ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาจจัดลำดับจากน้อยไปหามาก โดยให้ค่าน้อยที่สุดอยู่ในลำดับที่ 1 (จัดอันดับโดยไม่คิดเครื่องหมาย) หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวกและผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดลอง คำนวณได้จากสูตร

$$E(T) = \frac{N(N+1)}{4}$$

$$S_1 = \sqrt{N(N+1)(2N+1)}$$

เมื่อ	E(T)	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมอันดับที่น้อยกว่า
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	S _T	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4 สถิติที่ใช้ในการหาคุนภาพเครื่องมือ

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อของแผนการสอน โดยใช้สื่อบทเพลง ประกอบท่าทาง และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน คำนวณได้จากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายข้อคำถามกับสิ่ง ที่ต้องการวัด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาวิชา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1 การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อเพลงประกอบท่าทาง รายละเอียดดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อเพลงประกอบท่าทาง ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

คนที่	คะแนนความสามารถอ่านคำระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)						รวมคะแนน (60)	ร้อยละ	คะแนน ความสามารถ อ่านคำหลังเรียน	
	ครั้งที่	1	2	3	4	5			6	คะแนน
1	9	8	8	7	8	10	50	83 33	53	88 33
2	8	9	9	8	7	8	49	81 66	55	91 66
3	8	8	9	9	8	10	52	86 66	51	85
4	8	10	8	9	8	8	51	85 00	52	86 66
5	9	8	10	9	8	9	53	88 30	50	83 33
6	8	8	8	8	8	8	48	80 00	49	81 66
คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$							50 5	84 15	51 66	86 10
							E_1	84 15	E_2	86 10

จากตาราง 1 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางระหว่างเรียน คะแนนของกลุ่มเท่ากับ 50 5 คิดเป็นร้อยละ 84 15 และความสามารถในการอ่านคำ หลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 51 66 คิดเป็นร้อยละ 86 10 ผลของการหาประสิทธิภาพของสื่อเพลงประกอบท่าทางตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพ 84 15 / 86 10 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2 การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง รายละเอียดดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 คะแนนความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

นักเรียน (คนที่)	คะแนนความสามารถ ในการอ่านคำก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 60)	คะแนนความสามารถ ในการอ่านคำหลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 60)	ผลต่างของคะแนน
1	19	53	34
2	20	55	35
3	18	51	33
4	21	52	31
5	17	50	33
6	21	49	28
Mdn	19.5	51.5	33
IQR	3	3	3

จากตาราง 2 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง เด็กมีความสามารถในการอ่านมีคะแนนอยู่ระหว่าง 17 – 21 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 19.5 ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุง และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 51.5 คือ มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 28 – 35 คะแนน ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนเท่ากับ 33 คะแนน ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านคำหลังเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.5 คะแนน มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้น

3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง มีรายละเอียดดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

นักเรียน (คนที่)	ความสามารถ ในการอ่าน		ผลต่างของคะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ ความแตกต่าง	อันดับตาม เครื่องหมาย		T
	ก่อนการ ทดลอง (X)	หลังการ ทดลอง (Y)			บวก	ลบ	
1	19	53	34	5	+5	-0	0
2	20	55	35	6	+6	-0	
3	28	51	33	3 5	+3 5	-0	
4	21	52	31	2	+2	-0	
5	17	50	33	3 5	+3 5	-0	
6	21	49	28	1	+1	-0	
$T = 0^*$					T+	T-	
					=20 8	= 0	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

จากตาราง 3 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยหลังทดลอง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ความสามารถในการอ่านของเด็ก ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังจากการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง

สมมติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และไม่มี ความพิการซ้ำซ้อน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีระดับสติปัญญา 50 - 70 เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และไม่มี ความพิการซ้ำซ้อน จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากการประเมินความสามารถทางสติปัญญา โดยนักจิตวิทยาจากหน่วยงานของรัฐ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1 ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ประเมินความสามารถทางการอ่านและสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ พบว่าเด็กมีปัญหาด้านการอ่าน คือ อ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง ต้องใช้เวลาในการอ่านนาน อ่านได้แล้วแต่ลืมเร็ว จำความหมายของคำที่อ่านไม่ได้ ทำให้ผลการเรียนรู้ต่ำ

2 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา โดยเชิญผู้ปกครองมารวมกันปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของเด็ก และสอบถามประวัติการคลอด พบว่าเด็กส่วนใหญ่ 4 ใน 6 คน มีปัญหาด้านการคลอด ซึ่งส่งผลต่อสมองและการเรียนรู้ จึงตกลงที่จะส่งเด็กประเมินความสามารถทางสติปัญญาแก่นักจิตวิทยาของรัฐ

3 นักจิตวิทยาทำการประเมินความสามารถทางสติปัญญา พบว่าเด็กทั้ง 6 คน มีระดับความสามารถทางสติปัญญาระหว่าง 50 - 70 คือ

3 1	เด็กชาย ก	ระดับสติปัญญา	70 00
3 2	เด็กชาย ข	ระดับสติปัญญา	68 00
3 3	เด็กชาย ค	ระดับสติปัญญา	66 00
3 4	เด็กชาย ง	ระดับสติปัญญา	65 00
3 5	เด็กชาย จ	ระดับสติปัญญา	65 00
3 6	เด็กชาย ช	ระดับสติปัญญา	62 00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

- 1 เพลงประกอบท่าทาง
- 2 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง
- 3 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง พบว่า

1 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง เด็กมีความสามารถในการอ่านมีคะแนนอยู่ระหว่าง 17 - 21 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 19.5 ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุง และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 51.5 คือ มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 28 - 35 คะแนน ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนเท่ากับ 33 คะแนน ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านคำหลังเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.5 คะแนน มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางอยู่ในระดับดี

2 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยหลังทดลอง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังจากการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางอภิปรายผลได้ดังนี้

1 ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ซึ่งผลการทดลองเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง ทำให้ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงขึ้น เพราะเพลงหรือดนตรีเป็นสื่อที่เข้าถึงผู้ฟังได้ง่าย เด็กร้องเพลงได้ แสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถเข้าใจและจำภาษาถ้อยคำและสัญลักษณ์ได้ ตามทฤษฎีความเข้าใจของบรูเนอร์ (Jerome Bruner) เมื่อมีความพึงพอใจ การเรียนรู้จะเกิดตามมา

2 ก่อนการทดลอง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับปรับปรุง แต่เมื่อผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทาง เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามจังหวะเพลง ได้ร่วมกันร้องเพลงกับเพื่อน และได้เรียนรู้คำศัพท์จากเนื้อเพลง ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งการเรียนรู้มีความสุข เป็นการพัฒนาศักยภาพของสมอง และส่งเสริมพัฒนาการอื่นๆ เช่น อารมณ์ สังคม ระบบความคิด สร้างสรรค์พลังสมาธิ พัฒนาศักยภาพของมนุษย์ (วิญญูทรัพย์ประภา 2543) เด็กปกติหรือเด็กพิเศษ มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือปรารถนาที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุข ไม่เครียด เรามักได้ยินเสียงเด็กร้องเพลงในที่ต่างๆ เด็กอ่านหนังสือไม่ออกก็ร้องเพลงได้นั้นเป็นเพราะเขาเรียนรู้ที่จะใช้การฟังมาช่วยในการจำเนื้อร้องและทำนองของเพลง และสามารถร้องได้ในที่สุด แม้ยังอ่านหนังสือไม่ได้ จึงนับได้ว่าดนตรีเป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นสมองให้ทำงานได้ดี ช่วยทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดีขึ้นได้

3 การอ่านเป็นคำโดยมีภาพช่วยสอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนอ่านตามทฤษฎีเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ที่ว่า การเรียนรู้เป็นส่วนรวมคือการอ่านเป็นคำๆ เป็นประโยคก่อนแล้วจึงแยกสะกดคำภายหลัง สอดคล้องสนองความต้องการ ความสนใจ และทันใจของผู้เรียน ทำให้เด็กอยากอ่าน เพราะมีภาพเป็นเครื่องล่อใจ คำที่อ่านเป็นคำที่อยู่ในบทเรียน เมื่ออ่านได้แล้ว จะเกิดความ

ภูมิใจ ทำให้อยากที่จะอ่านต่อและมีการซ้ำคำในบทเพลงบ่อยๆ ช่วยให้จำแมนขึ้นเป็นการอ่านทางหู (อัจฉรา นาคทรัพย์ 2546) ซึ่งการใช้ภาพเป็นสื่อในการอ่านเป็นการส่งเสริมการอ่านเพื่อการอ่านได้ และผดุง อารยะวิญญู (2542 72 – 73) ได้กล่าวว่า การสอนอ่านเป็นคำเป็นการให้เด็กอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) ก่อนที่จะจำตัวอักษรและการใช้บัตรคำ บัตรภาพประกอบการสอน เป็นวิธีการสอนอ่านโดยใช้สายตา สอดคล้องกับบันลือ พฤกษ์วัน (2543) กล่าวว่า การสอนอ่านโดยมีภาพประกอบเป็นการเสริมแรงให้เด็กสนใจ ทำท่าย ให้อยากอ่าน เห็นการอ่านเป็นเรื่องง่าย จะเห็นได้ว่าการสอนอ่านเป็นคำช่วยให้เด็กเรียนอ่าน 3 ทาง คือ เรียนอ่านทางตา เรียนอ่านทางหู และเรียนอ่านทางสมอง และเมอร์เกิล (Merkle 1993 145) ยังได้ศึกษาว่า วิธีใช้ภาพและท่าทางกระตุ้นในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ช่วยให้เด็กสามารถอ่านได้ดีกว่าการสอนแบบท่องจำ

สรุปได้ว่า การใช้สื่อเพลงประกอบท่าทาง ที่มีเนื้อร้องเป็นคำศัพท์ในบทเรียนที่นำมาแต่งเป็นทำนองที่สนุก ช่วยให้เด็กจำคำศัพท์ได้ อ่านออก และเมื่อมีท่าทางมากระตุ้น มีบัตรคำ และบัตรภาพมาเป็นแนว (Cue) ก็เรียกได้ว่า สื่อเพลงประกอบท่าทางช่วยให้เด็กอ่านได้จากการอ่านทางตา ทางหู ทางสมอง และยังช่วยพัฒนาร่างกายจากการเคลื่อนไหวแสดงท่าทาง จึงนับได้ว่าสื่อเพลงประกอบท่าทางช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการอ่าน รักการอ่าน อันเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ต่อไป

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาวิจัย

1 เด็กมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน และมีความสุขในการเรียน สังเกตได้จากการมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ การแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง การยิ้มและเสียงหัวเราะ เมื่อทำท่าทางประกอบเพลงให้เพื่อนดู แสดงว่าเด็กเกิดความภาคภูมิใจในตัวเอง ภาคภูมิใจในความสามารถในการอ่านของตน เป็นที่ยอมรับจากเพื่อน เด็กเรียนรู้ตามความต้องการของตนเอง

2 เด็กมีอัตราการลืม (Rate of Forgetting) น้อยลง คือ ตามปกติเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ จะลืมสิ่งที่เรียนเร็วกว่าเด็กปกติ แต่หลังจากผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ด้วยสื่อเพลงประกอบท่าทางเพื่อพัฒนาการอ่านของเด็กแล้ว ผู้วิจัยพบว่า เด็กสามารถจำคำศัพท์ได้นานขึ้น สังเกตได้จากเด็กร้องเพลงที่ใช้ทดลองได้ทุกเพลง พวกเขาจะร้องเพลงขณะนั่งทำงานในห้องเรียน ขณะกำลังเล่นกับเพื่อน หรือเมื่อเขาพบคำศัพท์นั้นในนิทานที่ครูเล่า เขาก็สามารถร้องเพลงนั้นๆ แทรกมาทันที

3 เด็กมีการพัฒนาทักษะทางสังคมดีขึ้น ก่อนการทดลองเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้เหล่านี้ ไม่กล้าแสดงออก กลัวการออกไปพูดหรือแสดงท่าทางหน้าชั้นเรียน ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ แต่หลังการทดลอง พวกเขามีความกล้าที่จะร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงให้เพื่อนๆ นักเรียนปกติชม

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นว่าเพลงช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนสนุกสนาน สามารถแก้ปัญหาการอ่านได้ ดังนั้น ครูผู้สอนหรือผู้บริหารการศึกษาอาจใช้เพลงแก้ปัญหาด้านอื่นๆ เช่น ใช้เพลงปลุกฝังระเบียบวินัย โดยเพลงที่ได้มาเป็นความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ช่วยกันแต่งขึ้น หรือใช้รูปแบบการสอนด้วยเพลงกับวิชาอื่นๆ ก็จะได้ผลดีเช่นกัน

1.2 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ มีลักษณะทั่วไปเหมือนเด็กปกติทุกอย่าง มีเพียงด้านสติปัญญาเท่านั้นที่แตกต่าง แต่ถ้าครูค้นหาวิธีการเทคนิคใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เด็กเหล่านี้ก็จะสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพที่เขา มีอยู่ ขอเพียงครูใช้ความอดทนและมอบความรัก ความเมตตาให้กับพวกเขา ก็จะช่วยให้เขาเรียนรู้ได้

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้เพลงในการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กทุกประเภท ไม่จำกัดเฉพาะเด็กพิเศษ เด็กปกติก็ชอบที่จะเรียนรู้ด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน และครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เคลื่อนไหว ประกอบเพลงอย่างอิสระ ควรปล่อยให้เด็กค้นพบตัวเอง ครูเพียงกระตุ้นให้เขาเคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวา หรือจะเคลื่อนไหวไปกับเขาด้วยก็จะทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง อันเป็นจุดเริ่มต้นของความพึงพอใจ เมื่อพึงพอใจก็จะอยากที่จะเรียนรู้

2.2 ปัจจุบันมีเทคโนโลยีต่างๆ มากมาย ถ้าได้นำเพลงที่มีทำนองและดนตรีมาใส่ในรูปแบบมัลติมีเดีย วีดีโอ มีภาพและเสียงก็จะเป็น CAI ที่สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษาได้ดีทีเดียว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ สิทธิเขตรการ (2544) การศึกษาความสามารถจำแนกประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ก่อนประถมศึกษา โดยใช้เกมเสริมทักษะการเรียนรู้
ปริญญาณีพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- โกวิทย์ ชันชศิริ (ม ป ป) ดนตรีกับจิตใจและประชาสัมพันธ์ นิเทศสาร 2 99 - 100
- ไชศิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2533) ภาษาไทย 3 กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิรัฐยา แก้วป้อง (2544) การศึกษาความเข้าใจการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ปริญญาณีพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2537) การจัดกิจกรรมและสื่อการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สาระดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย
ปฐมวัยศึกษา กิจกรรมและสื่อการสอนเพื่อฝึกทักษะพัฒนาการและ
การเรียนรู้ กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา (2528) หนังสืออุเทศวิธีสอนดนตรีนาฏศิลป์เบื้องต้น กรุงเทพฯ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- ത്യุ เกื้อสกุล (2545) การศึกษาการรู้คิดและอารมณ์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ ชั้นอนุบาล จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรี ปริญญาณีพนธ์
กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร
- นิธิตา หาญมานพ (2541) การสร้างชุดการสอนด้วยคำศัพท์ด้วยเกมสำหรับเด็กที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาในระดับก่อนประถมศึกษา ปริญญาณีพนธ์ กศ ม
(การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ศรีไพโรจน์ (2533) สถิตินอนพาราเมตริก กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- นิภาพร ปวนสุนทร (2542) การศึกษาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้เกม
ปริญญาณีพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร

- นิรมัย อ่อนน้อมดี (2538) ผลของกิจกรรมดนตรีที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความเรียนรู้ทางสติปัญญาระดับปฐมวัย ปรินญาณิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- นลินนุช อำนวยสิน (2546) การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอน ปรินญาณิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- บันลือ พฤกษ์วัน (2532) อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2527) การทดสอบอิงเกณฑ์.แนวคิดและวิธีการ กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- _____ (2540) การวิจัยและวัดผล กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ผดุง อารยะวิญญู (2542) การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กรุงเทพฯ ไร่ไทยเพรส
- ผาณิต ยังประภา (2534) การศึกษาความสามารถในการฟังจำแนกเสียงของชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ขึ้นก่อนประถมศึกษา ปรินญาณิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- พิชัย ปรัชญานุสรณ์ (2534) ดนตรีบำบัดและเทคนิคการใช้ เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตร ดนตรีบำบัดและเทคนิคการใช้ โครงการศึกษาต่อเนื่อง คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- พัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์ (2535) ดนตรีบำบัดเพื่อเด็กพิการ เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ - กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พัชรา พุ่มพชาติ (2533) การศึกษาผลของการใช้เสียงดนตรีในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ปรินญาณิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- เยาวพา เดชะคุปต์ (2528) การจัดกิจกรรมการเล่นเกม กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- รำไพพรรณ ศรีโสภาค (2516, มีนาคม) ดนตรีกับผู้สูงอายุ วารสารกรมการแพทย์และอนามัย 2/1 - 2/3
- เรวดี ดัชนีโอภาส (2545) การศึกษาความสามารถทางดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ในการฝึกเมโลเดียน ปรินญาณิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- เรณู โกตินานนท์ (2522) ดนตรีศึกษา กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภา
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพฯ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

- วรรณิ์ โสมประยูร (2537) การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- วิญญู ทร์พะยะประกา (2543) เพลงเพื่อพัฒนาการทางดนตรีสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ประสานมิตร
- ศิริพร ชัยรังษิ์ (2544) การเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านและความคงทนในการจำของเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระบบการเตรียม
ความพร้อม โดยใช้กิจกรรม เกมและแบบฝึก ปฏิญญานิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- สนิท ฉิมเล็ก (2540) พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน
พิษณุโลก คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
- เสริมศรี หอทิมาวกุล (2539) เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย)
หน่วยที่ 1-8 กรุงเทพฯ อรุณการพิมพ์
- แสงจันทร์ ยิงสัมพันธ์เจริญ (2545) การศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนนับ 1-5
ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย จากการสอนโดยวิธีการจัด
ประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรี ปฏิญญานิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- แสงเพชร เจริญราษฎร์ (2546) การสร้างชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI สำหรับ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ศูนย์การศึกษาพิเศษ
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ปฏิญญานิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- อรารรณ บรรจงศิลป์ (2538) การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา กรุงเทพฯ
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อภิษฐา สวัสดิ์ (2546) การศึกษาความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนอ่านคำ
ภาษาไทยโดยใช้เกมฝึกทักษะ ปฏิญญานิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- อริยะ สุพรรณเกษัช (2543) พัฒนา EQ ด้วยเสียงเพลงแนวทงใหม่ของการพัฒนาศักยภาพ
สมอง ปฏิญญานิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546) การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน
การอ่านโดยวิธีสอนอ่านเป็นคำ ปฏิญญานิพนธ์ กศ ม (การศึกษาพิเศษ)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- Akogiounoglo, Dimitra (1990) *The Ability of Autistic Children to Orient Themselves and
Respond to Familiar and Novel Auditory Stimuli Environment, Vocal and Music
Sound Master Abstract International*

- American Association on Mental Retardation (1992) *Definition, Classification, Systems of Support* Washington DC American Association on Mental Retardation
- Bond, Guy L and Miles A Tinker (1957) *Reading Difficulties Their Diagnosis and correction* New York Appleton - Century Grofts
- Cokner, F A (1992) Reading Instruction for Student with Moderate Mental Retardation Review and Analysis of Research *Journal on Mental Retardation* 96 163 - 169
- Crawley, Sharon J (1995) *Strategies for guiding Content Reading* Boston A Simon & Sehuster Inc
- Grellet, Francoise (1994). *Developing Reading Skills 4th ed* Cambridge Cambridge University Press
- Hafner, L E (1982) *Teaching Reading to Children* New York Macmillan
- Luckasson, R D. and others (1992) *Mental Retardation Definition, Classification, and Systems of Supprots 9th ed* Washington D C American Association on Mentaration
- Merkle (1993) The relative effects of a drawing and gestural cued method of early reading instruction and traditional reading instruction on the emerging literacy skills of primary age children with mild to moderate retardation *Dissertation Abstract International* 93(54) 145-A
- Parriott, S (1969, August) Music as Therapy *American Journal of Nursing* 69 (14) 1723 - 1724
- Rubin, Dorothey (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading* Boston A Simon & Schuster, Inc ,
- Schalkwijk, Frans Willem (1988) "Music Therapy with the Mentally Retarded (Netherlands) *Dissertation Abstract Intentional.*
- Unkefer, Robert F (1992) *Music Therapy in the Treatment of Adults with Mental Disorders Theoretical Bases and Clinical Interventions* New York Schirmer Books

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแผนการสอน เพลงประกอบท่าทาง และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

อาจารย์กาญจนา ศรีเกื้อ

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ ม) สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
ตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ
กรุงเทพมหานคร

อาจารย์พิมพ์ใจ เต็มสงสัย

วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต (ค บ)
ตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 (ครูดีเด่นดนตรีศึกษา)
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

นางสาววัลลยา เป้าพูลทอง

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ ม) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด 6
สถานที่ทำงาน ศูนย์ฝึกอาชีพบางพูน จังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก ข

**การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ
และแผนการสอน**

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
2	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
3	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
4	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
5	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
6	+1	+1	0	+2	06	ใช้ทำการทดสอบได้
7	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
8	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
9	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
10	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
11	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
12	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
13	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
14	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
15	0	+1	+1	+2	06	ใช้ทำการทดสอบได้
16	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
17	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
18	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
19	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
20	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
21	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
22	+1	0	+1	+3	06	ใช้ทำการทดสอบได้
23	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
24	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
25	+1	+1	+1	+2	10	ใช้ทำการทดสอบได้
26	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
27	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
28	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
29	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้
30	+1	+1	+1	+3	10	ใช้ทำการทดสอบได้

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน

แผนที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
2	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
3	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
4	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
5	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
6	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
7	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
8	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
9	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
10	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
11	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
12	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
13	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
14	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
15	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
16	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
17	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
18	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
19	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
20	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
21	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
22	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
23	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
24	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
25	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
26	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
27	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
28	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
29	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้
30	+1	+1	+1	+3	10	ใช้สอนได้

ภาคผนวก ค

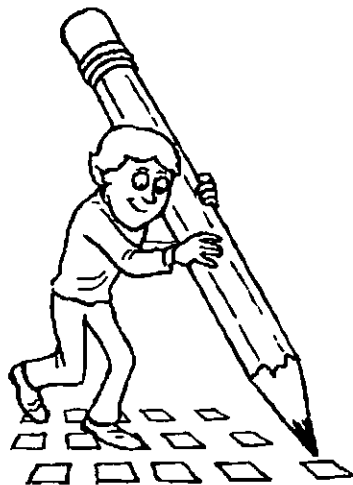
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ

- 1. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ**
- 2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ**
- 3. แบบทดสอบระหว่างเรียน**

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

คำชี้แจง

- 1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านนี้ ต้องการประเมินความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2 แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
  - 2 1 แบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองประกอบด้วย
    - 2 1 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำ จำนวน 30 คำ
    - 2 1 2 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 30 คำ
  - 2 2 แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบความสามารถในการอ่านคำในแต่ละบทเพลงหลังจากใช้วิธีสอนอ่านด้วยบทเพลงประกอบท่าทางแล้ว โดยทดสอบในทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์ ๆ ละ 5 คำ รวมทั้งหมด 30 คำ
- 3 ข้อควรระวังในการดำเนินการทดสอบ
  - 3 1 สถานที่ในการดำเนินการทดสอบ ไม่ควรพลุกพล่าน หรือมีเสียงดัง
  - 3 2 ก่อนการทดสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบควรสร้างความคุ้นเคย และสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง
  - 3 3 ผู้ดำเนินการทดสอบ ควรทดสอบการอ่านออกเสียงคำก่อนการทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ .

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

ก่อนการทดสอบ

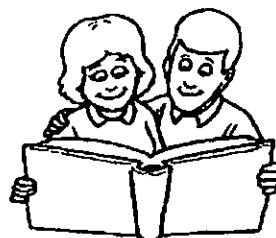
- 1 ผู้ดำเนินการทดสอบศึกษาขั้นตอน วิธีการทดสอบให้เข้าใจก่อนลงมือทดสอบเป็นรายบุคคล
- 2 ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน และแบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

ระหว่างทำการทดสอบ

- 1 ผู้ดำเนินการทดสอบ นำบัตรคำที่ใช้ในการทดสอบให้นักเรียนอ่านทีละบัตรคำ โดยแสดงบัตรคำให้นักเรียนดูระยะห่างตามความเหมาะสมในระดับสายตาของนักเรียน
- 2 ผู้ดำเนินการทดสอบบอกให้นักเรียนอ่านคำที่แสดงให้ดูภายในระยะเวลาประมาณ 1 นาทีในแต่ละคำที่ใช้ทดสอบ ถ้านักเรียนอ่านได้ให้ 1 คะแนน และถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ให้ผู้ดำเนินการทดลองถามว่าอ่านได้ไหม ถ้านักเรียนตอบว่าอ่านไม่ได้ ให้ 0 คะแนน และทดสอบคำอื่นต่อไป
- 3 ผู้ดำเนินการทดสอบบันทึกการอ่านของนักเรียนลงในแบบบันทึกการอ่านออกเสียงคำ เมื่อทำการทดสอบเสร็จแล้วในแต่ละคำ
- 4 เมื่อทดสอบอ่านทุกคำในแต่ละบทเพลงเสร็จแล้ว ให้พักได้ประมาณ 2 นาที หรือตามความเหมาะสม แล้วดำเนินการทดสอบเพลงอื่นต่อไป

หลังทำการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบตรวจสอบความเรียบร้อยของการทดสอบ การบันทึกคะแนนในแบบบันทึกและประเมินผลการอ่านออกเสียงจากแบบบันทึกคะแนน

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

เพลง ร้องเพลงไกวชิงช้า

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำที่ละบัตร แล้วบันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกคะแนน

ร้องเพลง

ชิงช้า

แดดร้อน

ต้นไม้

ช้า

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

เพลง จำไว้ทำได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำที่ละบัตร แล้วบันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกคะแนน

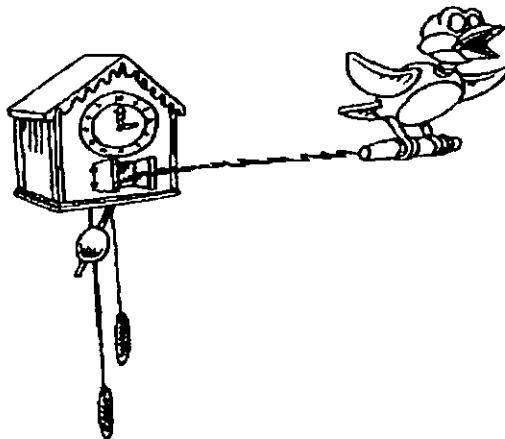
ล้างหน้า

อาบน้ำ

แต่งตัว

แปรงฟัน

นอน

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

เพลง ก่อนถึงเวลาเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำที่ละบัตร แล้วบันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกคะแนน

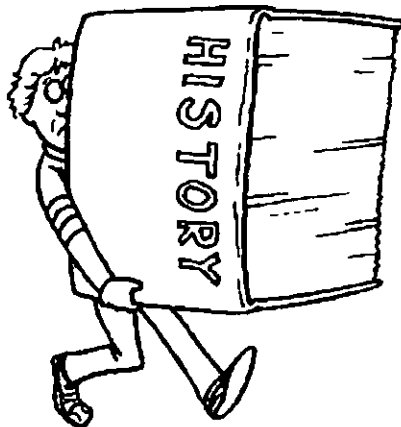
หนังสือ

คุณครู

เก้าอี้

สวัสดิ์

โต๊ะ

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

เพลง เข้าแถวซื้ออาหาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำที่ละบัตร แล้วบันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกคะแนน

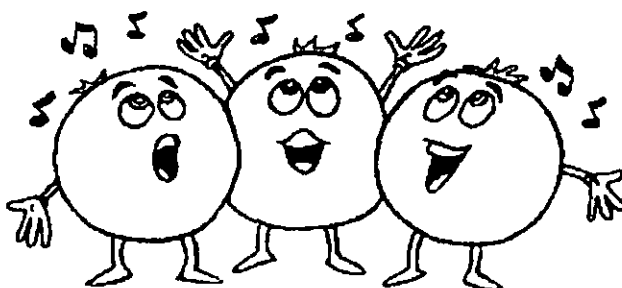
อาหาร

ปิ่นโต

ก๋วยเตี๋ยว

โรงอาหาร

เข้าแถว

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

เพลง นิทานของแก้ว

ลา

ลิง

กระต่าย

เสือ

แพะ

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

เพลง เที้ยวรอบหมู่บ้าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำที่ละบัตร แล้วบันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกคะแนน

หมู่บ้าน

วัด

ตลาด

พระ

ชาวนา

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

ก่อนการทดสอบ

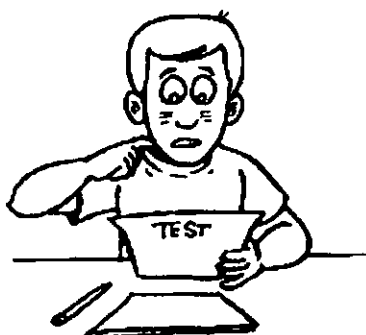
- 1 ผู้ดำเนินการทดสอบศึกษาขั้นต้น วิธีการทดสอบให้เข้าใจก่อนลงมือทดสอบเป็นรายบุคคล
- 2 ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

ระหว่างทำการทดสอบ

- 1 ผู้ดำเนินการทดสอบ อ่านคำชี้แจงและอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบให้นักเรียนฟัง
- 2 ผู้ดำเนินการทดสอบแจกแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อและนามสกุลลงในแบบทดสอบให้เรียบร้อย
- 3 ใช้เวลาในการทดสอบคำจากบทเพลง เพลงละ 5 นาที ให้หยุดพักได้ประมาณ 2 นาที หรือตามความเหมาะสม แล้วดำเนินการทดสอบต่อไปจนแล้วเสร็จ

หลังทำการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบตรวจสอบแบบทดสอบ บันทึกคะแนนลงในแบบบันทึก และประเมินผลการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำของนักเรียนแต่ละคน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ เพลง ร้องเพลงไถวชิงช้า

ชื่อ - นามสกุล ... .. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

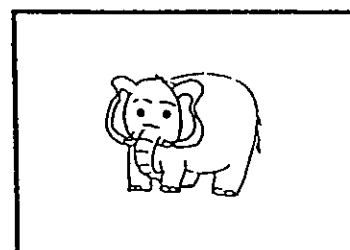
ร้องเพลง

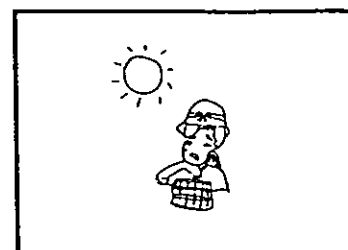
ชิงช้า

แดดร้อน

ต้นไม้

ช่าง

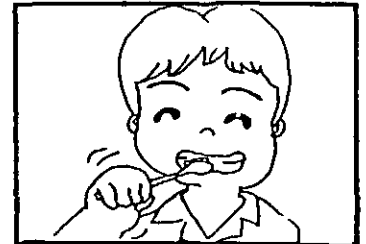
แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ เพลง จำไว้ทำได้

ชื่อ - นามสกุล . . . . .

. . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

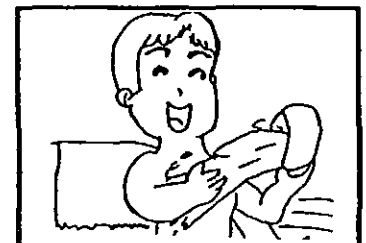
ล้างหน้า

อาบน้ำ

แปรงฟัน

แต่งตัว

นอน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ เพลง ก่อนถึงเวลาเรียน

ชื่อ - นามสกุล ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

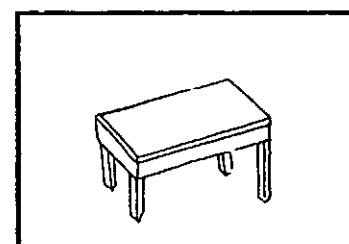
หนังสือ

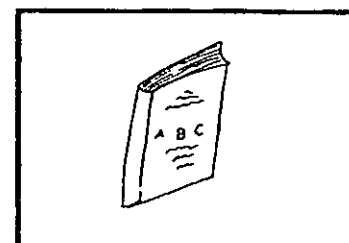
คุณครู

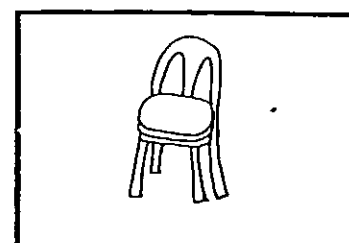
เก้าอี้

สวัสดี

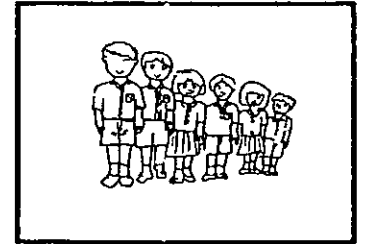
โต๊ะ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ เพลง เข้าแถวซื้ออาหาร
ชื่อ - นามสกุล . . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

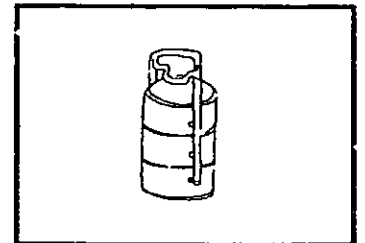
อาหาร

ปิ่นโต

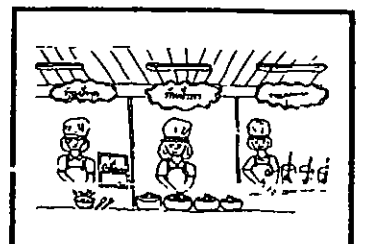
ก๊วยเตี๋ยว

โรงอาหาร

เข้าแถว

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ เพลง นิทานของแก้ว

ชื่อ - นามสกุล

. . . . .

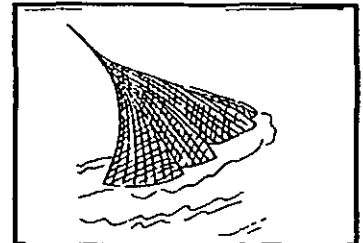
. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

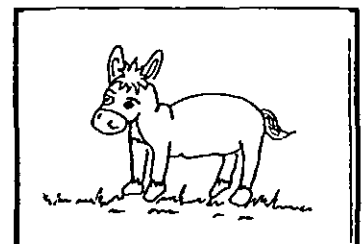
ลา

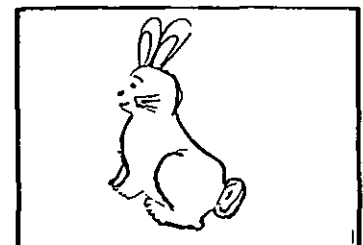
ลิง

กระต่าย

เสือ

แห

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำระหว่างเรียน (ท้ายสัปดาห์)

แบบทดสอบนี้เป็นการทดสอบระหว่างเรียนท้ายสัปดาห์ ให้ทดสอบเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเพลง และทำการทดสอบครั้งละ 1 บทเพลงเท่านั้น

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

ก่อนการทดสอบ

- 1 ผู้ทดสอบควรทดสอบการอ่านออกเสียงก่อน
- 2 ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

ระหว่างทำการทดสอบ

- 1 ผู้ดำเนินการทดสอบ อ่านคำชี้แจงและอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบให้นักเรียนฟัง
- 2 ผู้ดำเนินการทดสอบแจกแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อและนามสกุลลงในแบบทดสอบให้เรียบร้อย
- 3 ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ 5 นาที

หลังทำการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบตรวจสอบแบบทดสอบ บันทึกคะแนนลงในแบบบันทึก และประเมินผลการทำแบบทดสอบของนักเรียนแต่ละคน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำระหว่างเรียน สัปดาห์ที่ 2
เพลง จำไว้ทำได้

ชื่อ - นามสกุล . . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

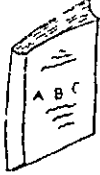

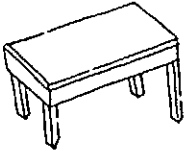

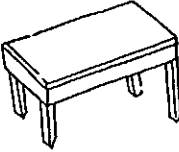

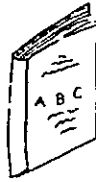
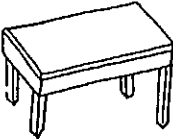
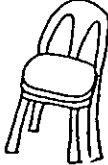

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพ แล้วกากบาท (X) ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ภาพ	คำ		
	ล้างหน้า	แปรงฟัน	ทาแป้ง
	ทาแป้ง	ตื่นนอน	อาบน้ำ
	ล้างหน้า	อาบน้ำ	แปรงฟัน
	อาบน้ำ	แต่งตัว	นอน
	ล้างหน้า	นอน	แปรงฟัน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำระหว่างเรียน สัปดาห์ที่ 3
เพลง ก่อนถึงเวลาเรียน

ชื่อ - นามสกุล . . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำ แล้วกากบาท (X) ทับภาพที่มีความหมายตรงกับคำ

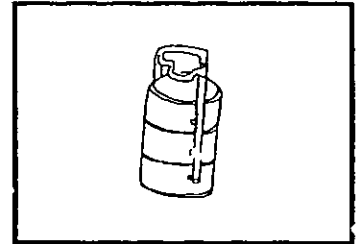
คำ	ภาพ		
หนังสือ			
คุณครู			
เก้าอี้			
สวัสดี			
โต๊ะ			

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำระหว่างเรียน สัปดาห์ที่ 4
เพลง เข้าแถวซื้ออาหาร

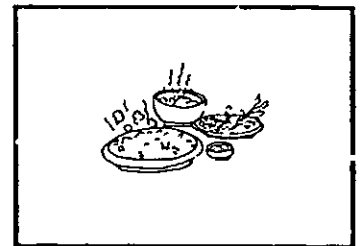
ชื่อ - นามสกุล . . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำกับภาพให้ถูกต้อง

อาหาร

ปิ่นโต

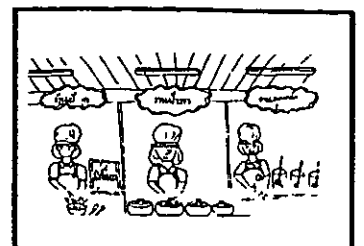
ก๊วยเตี๋ยว

โรงอาหาร

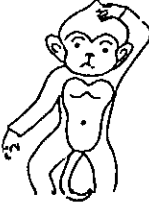

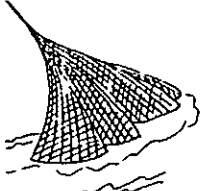
เข้าแถว

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำระหว่างเรียน สัปดาห์ที่ 5
เพลง นิทานของแก้ว

ชื่อ - นามสกุล . . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพ แล้วกากบาท (X) ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ภาพ	คำ		
	สิง	ลา	เสือ
	เสือ	กระต่าย	สิง
	ลา	สิง	กระต่าย
	กระต่าย	ลา	เสือ
	ลา	แห	สิง

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำระหว่างเรียน สัปดาห์ที่ 6
เพลง เทียบรอบหมู่บ้าน

ชื่อ - นามสกุล . . . . . ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

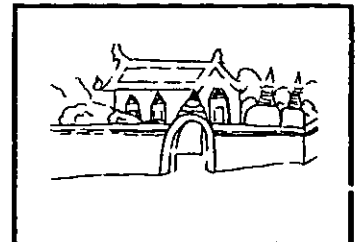
หมู่บ้าน

วัด

ตลาด

พระ

ชาวนา

ภาคผนวก ง

เพลงและทำทางประกอบเพลง

เพลง ร้องเพลงไกวชิงช้า

เด็กร้องเพลงไกวชิงช้า
เวลาเที่ยงแดดร้อนทุกคนนอนได้ต้นไม้
ร่างกายแข็งแรง
สนุกอย่างนี้ นิ่งเฉยทำไม
หนักเบาแน่นต่างให้อภัย

นั่งเล่นเฮฮาเสียงดังสบาย
ร้องเพลงซังกันใหม่
มาทีหลังต้องนั่งโต๊ะนี้
รอก่อนได้ใหม่ถ้าจะแข่งขัน
จะแย่งกันไกว รีบหายใจ จะไม่สบาย

ท่าทางประกอบเพลง

(เป็นท่าทางเสนอแนะ ดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ท่าที่ 1 เด็กร้องเพลงไกวชิงช้า

ท่าชิงช้า - ปลายเท้าขวาแตะพื้น ยกสันเท้าสูง เข่าอเล็กน้อย มือซ้าย
จับคว่าแตะต้นขา มือขวาชูสุดแขนจับหงาย เปลี่ยนขาทำเช่นเดิม
ตามจังหวะดนตรี

ท่าที่ 2 นั่งเล่นเฮฮาเสียงดังสบาย

ท่าสบาย - งอเข่าซ้าย มือซ้ายสะบัดไปด้านหลัง มือขวางอศอก สลับขา
แขนตามจังหวะเพลง

ท่าที่ 3 เวลาเที่ยงแดดร้อนทุกคนนอนได้ต้นไม้

ท่าแดดร้อน - กางนิ้วให้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ของมือขวาและซ้ายติดกัน ยกมือ
เหนือศีรษะ สายขวาซ้ายให้เข้ากับจังหวะเพลง

ท่าที่ 4 ร้องเพลงซังกันใหม่ร่างกายแข็งแรง

ท่าซังกัน - งอศอกกางมือทั้งสองระดับหู เอียงซ้าย - ขวา ตามจังหวะดนตรี

ท่าที่ 5 มาทีหลังต้องนั่งโต๊ะนี้

ทำนั่งตรงนี้ - มือซ้ายไขว้หลัง มือขวาชี้ไปข้างหน้า ก้าวเท้าขวาไป
ข้างหน้าเล็กน้อย

ท่าที่ 6 สนุกอย่างนี้ นิ่งเฉยทำไม รอก่อนได้ไหมถ้าจะแข่งขัน

ท่าสนุก - กำมือหมุนขึ้น - ลง ระดับอก

ท่าที่ 7 หน้าเบานั้นต่างให้อภัย จะแย่งกันไกว รีบหายใจ จะไม่สบาย

ทำให้อภัย - ยกแขนทั้ง 2 ข้าง งอศอกระดับบ่า ผายมือ ขยับข้อมือ
เข้าออก พร้อมกับขยับขาตามจังหวะเพลง

เพลง จำไว้ทำได้

ตื่นเช้าตื่น ๆ ลุกขึ้นมาอย่าช้าที่

พักผ่อนเต็มที่ ร่างกายเราจะได้แข็งแรง
(สร้อย)

ที่ลานดินมีฟ่อไก่พักผ่อน

ตื่นนอนแล้วล้างหน้าแปรงฟัน

เก็บที่นอนดูแลทุกวัน (ซ้ำ)

อาบน้ำไม่ช้าพล้น ประแป้งแต่งตัว (สร้อย)

เมื่อกินข้าวล้างเก็บจานหัวเราะ ยังจำเพลงไพเราะ ต่อไปรู้ทั่ว

ถ้าเป็นไข้หรือไอจามปวดหัว (ซ้ำ) ปิดปาก เช็ดตัว และจุมูกให้ดี (สร้อย)

ท่าทางประกอบเพลง

(เป็นท่าทางเสนอแนะ ดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ท่าที่ 1 ตื่นเช้าตื่น ๆ ลุกขึ้นมาอย่าช้าที่

ท่าตื่น - ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า ชูมือขวาเหนือศีรษะ มือซ้ายสะบัดไปข้างหลังเปลี่ยนขาและมือทำซ้ำเดิมตามจังหวะเพลง

ท่าที่ 2 พักผ่อนเต็มที่

ท่าพักผ่อน - มือทั้งสองประกบกัน แพนแก้มซ้ายและขวา

ท่าที่ 3 ร่างกายเราจะได้แข็งแรง

ท่าแข็งแรง - ยกแขนระดับไหล่ งอศอก กำมือเข้าหาตัว

ท่าที่ 4 จังหวะแลพ

ทำตามเนื้อเพลง ท่าแรกทำไก่พักผ่น จีบมือทั้งสองเข้าหาตัว ทาตีนนอน ทำลางหน้า ทำปร่งฟัน เก็บที่นอนให้ทำท่าก้มหลังเก็บของชาย - ขว ทำอาบน้ำ ทำทางแบ่ง แล้วตรงสร้อยท่าท่าที่ 1

ท่าที่ 5 จังหวะแลพ

ทำตามเนื้อเพลง ท่าแรกทากินข้าว ทำหัวเราะ จำเพลงไฟเราะซี่ที่ขมับ ต่อไปรู้ทั่ว ทำซี่ไปทั่ว ๆ ถ้าเป็นไข่หรือไอจามปวดหัว ทำท่าเอามือทั้งสองกุมศีรษะ ทาปิดปาก ทำเช็ดตัว และทำปิดจุมก แล้วตรงสร้อยท่าท่าที่ 1

เพลง ก่อนถึงเวลาเรียน

นักเรียน มาเรียนหนังสือ
 แก้อี ห้องเรียน มองดู
 พวกเราชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งหนา
 ใครมาถึงสาย ในภาคเรียนนี้

เลยไม่ถึงดื้อ เพราะเคยชอบคุณครู
 หญิงชายเฉยอยู่ ความสะอาดไม่มี
 ไซ้ไหมครับสวัสดิ์
 เชิญคะ คนดี เก็บขยะกันเอ๋ย

ท่าทางประกอบเพลง

(เป็นท่าทางเสนอแนะ ดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ท่าที่ 1 นักเรียน มาเรียนหนังสือ

ท่ามาเรียน - กำมือทั้งสองใช้นิ้วโป้งชี้เข้าหาตัวระดับอก

ท่าที่ 2 เลยไม่ถึงดื้อ

ท่าปฏิเสธ - ยกมือทั้งสอง เอาฝ่ามือออกสยายไปมา

ท่าที่ 3 เพราะเคยชอบคุณครู

ท่าชอบ - ยกมือทั้งสองถูข้างแก้มไปมา

ท่าที่ 4 แก้อี ห้องเรียน มองดู หญิงชายเฉยอยู่ ความสะอาดไม่มี

ท่ามองดู - ผายมือเข้า - ออก ระดับเอว

ท่าที่ 5 พวกเราชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งหนา
ท่า ป 1 - มือขวาแสดงเลขหนึ่ง มือซ้ายเท้าเอวไหล่หลัง

ท่าที่ 6 ใช้หมอบรับสวัสดิ์
ท่าสวัสดิ์

ท่าที่ 7 ไครมาถึงสาย ในภาคเรียนนี้
ท่าวิ่ง

ท่าที่ 8 เชิญคะ คนดี เก็บขยะกันเอย
ท่าเชิญชวน - กวักซ้าย - ขวาตามจังหวะเพลง

เพลง เข้าแถวซื้ออาหาร

เดชาซี้มืออยากถามใคร
รีบเร็วซีกกลางวัน
โรงอาหารมีปิ่นโตก้วยเตี๋ย
จะหิวมากินแต่ก็ต้องผิดหวัง
แข่งเพื่อนนั้นเป็นคนไม่ดี

เข้าใจรู้ว่าหิวอาหาร
เข้าแถวพลันจากข้างหน้าข้างหลัง
ยืนแถวเดียวเห็นห่อข้าวมากจ้ง
เพราะในบางครั้งมีคนอื่นแข่งมา
แข่งเพื่อนนั้นมารยาทไม่ดี

ท่าทางประกอบเพลง

(เป็นท่าทางเสนอแนะ ดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ท่าที่ 1 เดชาซี้มืออยากถามใคร
ท่าซี้มือ

ท่าที่ 2 เข้าใจรู้ว่าหิวอาหาร
ท่าหิว - เอามือลูบท้อง

ท่าที่ 3 รีบเร็วซีกกลางวัน
ท่าวิ่ง

ท่าที่ 4 เข้าแถวพลันจากข้างหน้าข้างหลัง
ท่าจัดแถว - ยืนมือไปข้างหน้า หันฝ่ามือเข้าหากัน

ท่าที่ 5 โรงอาหารมีปืนโตก้วยเดี่ยว
 ทำหีบเส้น - จับมือจากลำตัวทั้งสองข้าง
 ยกสูงเหนือศีรษะ ปล่อยจับ

ท่าที่ 6 ยืนแถวเดียวเห็นท่อข้าวมากจ้ง
 ทำแถวหน้ากระดาน - ขยับตามจังหวะเพลง

ท่าที่ 7 จะหิวมากินแต่ก็ต้องผัดหวัง
 ทำผัดหวัง - กำมือทั้งสองไว้ที่อก

ท่าที่ 8 เพราะในบางครั้งมีคนอื่นแข่งมา
 ทำแหวก - ยกมือทั้งสอง หันฝ่ามือออกแหวก 2 ครั้ง

ท่าที่ 9 แข่งเพื่อนนั้นเป็นคนไม่ดี แข่งเพื่อนนั้นมารยาทไม่ดี
 ทำหมดหวัง - ผายมือทั้งสองออกให้ตกข้างลำตัว

เพลง นิทานของแก้ว

ลา ลิง กระต่าย เสือ
 ถึงชายหาดในไม่ช้า
 สัตว์ทั้งสี่ใจหาย
 ถ้าวัดน้ำคงจะแย
 บ้างได้ก็คิดเลือกวิธี
 หรือเอาไม้มาเขี่ยแก้ไข
 ที่สุดกระต่ายเสนอ
 ก็ดึงแหขึ้นมาได้

ทอดแหเพื่อหาปลา
 จับแหมาทอดไป
 มีต่อไม้ติดแห
 ถึงบ้ายแน่แท้ไม่ห่างลง
 คิดใช้มีดนี้ตัดไป
 แหคงขาดไปเพราะตัวเอง
 เจ้าเพื่อนเกลอดำน้ำไป
 เอาไว้ใช้หาปลา

ท่าทางประกอบเพลง

(เป็นท่าทางเสนอแนะ ดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ท่าที่ 1 ลา ลิง กระต่าย เสือ ทำท่าทางเลียนแบบ ลา ลิง กระต่าย เสือ

ท่าที่ 2 ทอดแหเพื่อหาปลา

ท่าปลา - ยื่นมือขวาระดับเอว มือซ้ายยื่นไปข้างหลังส่ายมือคล้ายปลาที่กำลังว่ายน้ำ

ท่าที่ 3 ถึงชายหาดในไม่ช้า

ท่าเดินทาง - จับนิ้วแบบส่อแก้วหมุนรอบตัว 1 รอบ

ท่าที่ 4 จับแหมาทอดไป

ท่าปล่อยแห - ปล่อยนิ้วที่จับแบบส่อแก้วออก

ท่าที่ 5 สัตว์ทั้งสี่ใจหาย มีดอกไม้ติดแห

ท่าใจหาย - มือขวาแตะที่อกซ้าย มือซ้ายทำท่าจับยื่นออกมา

ทำท่าขยับแต่ตั้งไม่ออก

ท่าที่ 6 ถ้าวิดน้ำคงจะแย่ ถึงบ้ายแน่แท้ไม่แห้งลง

ท่าวิดน้ำ - แขนมือทั้งสองกระดกนิ้วทั้งสองขึ้นลง หันซ้าย - ขวา

สลับกันตามจังหวะเพลง

ท่าที่ 7 บ้างได้ก็คิดเลือกวิธี

ท่าคิด - ยกมือชี้ที่ศีรษะ

ท่าที่ 8 คิดใช้มีดนี้ตัดไป

ท่าตัด - แขนมือขวาวางลงบนมือซ้ายที่แบ

ท่าที่ 9 หรือเอาไม้มาเขี่ยแก้ไข แหคงขาดไปเพราะตัวเอง

ท่าเขี่ยแห - ยื่นมือทั้งสองไปข้างลำตัว กระดกนิ้วเข้าหาตัวเอง

ท่าที่ 10 ที่สุดกระต่ายเสนอ เจ้าเพื่อนเกลอดำน้ำไป
ท่ากำชัยชนะ - กำมือทั้งสอง ชูมือข้างหนึ่งระดับหน้า
คิงเข้าหาตัว อีกข้างกำอยู่ระดับเอว

ท่าที่ 11 ก็ดึงแหขึ้นมาได้ เอาไว้ใช้หาปลา
ท่าไชโย - ยกมือ แบนมือ ให้ฝ่ามืออยู่ด้านหน้า ยกสูงไขว้กัน
เหนือศีรษะขึ้น - ลงตามจังหวะดนตรี

เพลง เทียบรอบหมู่บ้าน

ชาวนาทำนาปลูกข้าวมากมาย
แม่น้ำใส ๆ สะพานผ่านมา
หมู่บ้านลานวัดตลาดถนน
รอบพระวันเสาร์ยืนตอบใคร ๆ
ภูเขาเป็นรั้วทั่วหมู่บ้านฉัน
หาบข้าวกลับบ้านเป็นสุขเหลือล้น

ทุ่งนาอยู่ไกลบ้านเรือนวัดวา
ไต่ยีนแม่ค้าบอกว่าเจียบไป
ดอกไม้ข้างบนรอบระเบียบเห็นใหม่
ลานบ้านแคบไปเสียใจเพราะเราจน
เรียบร้อยทุกวันเพราะกำลังคน
วางไว้ที่บนหน้าบ้านเราเอย

ท่าทางประกอบเพลง

(เป็นท่าทางเสนอแนะ ดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ท่าที่ 1 ชาวนาทำนาปลูกข้าวมากมาย
ท่ามากมาย - กำมือทั้งสองออกข้างลำตัว

ท่าที่ 2 ทุ่งนาอยู่ไกลบ้านเรือนวัดวา
ท่าหลังคา - ยกมือขวาเหนือศีรษะจีบคว่ำ มือซ้ายจีบหงาย

ท่าที่ 3 แม่น้ำใส ๆ สะพานผ่านมา
ท่าน้ำไหล - ยื่นมือทั้งสองไปข้างหน้า หันหลังมือชนกันแล้ว
ผายออก

ท่าที่ 4 ไต่ยีนแม่ค้าบอกว่าเจียบไป
ท่าปิดหู - กำมือทั้งสองเข้าด้วยกัน ยกระดับหูซ้าย - หูขวา
สลับกัน

ท่าที่ 5 หมุ่มบ้านลานวัดตลาดถนน
ทำอื่น ๆ อีก - กำมือหมุนขึ้นลง

ท่าที่ 6 ดอกไม้ข้างบนรอบระเบียบเห็นไหม
ท่ามอง - มือไขว้หลัง โยกตามดนตรี

ท่าที่ 7 รอพระวันเสาร์ยืนตอบใคร ๆ
ท่าไหว้พระ - พนมมือนิ้วโป้งอยู่ที่หว่างคิ้ว

ท่าที่ 8 ลานบ้านแคบไปเสียใจเพราะเราจน
ท่าเสียใจ - มือทั้งสองแตะที่อก

ท่าที่ 9 ภูเขาเป็นรั้วทั่วหมู่บ้านฉัน
ท่าภูเขา - กำมือเป็นคลื่นสูงต่ำคล้ายภูเขา

ท่าที่ 10 เรียบร้อยทุกวันเพราะกำลังคน
ท่ากำลังคน - กำมือชี้ไปข้างหน้า

ท่าที่ 11 หาบข้าวกลับบ้านเป็นสุขเหลือล้น
ทำเป็นสุข – ยกแขนทั้งสอง หมุนรอบตัว

ท่าที่ 12 วางไว้ที่บนหน้าบ้านเราเอย
ทำขวัญข้าว – ชูมือขวาจีบคว่ำ มือซ้ายจีบหงาย

ภาคผนวก จ

แผนการสอน

แผนการสอนที่ 1

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ร้องเพลง”

เนื้อหา

คำศัพท์ “ร้องเพลง”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูให้นักเรียนฟังเพลง เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า จากเทป
- 2 ครูให้นักเรียนร้องตามเทป ร้องตามคุณครู และทำท่าทางประกอบเพลง
- 3 ครูชูบัตรภาพร้องเพลง ให้นักเรียนพูดตามครูว่า “ร้องเพลง” พร้อมทั้งร้องเพลงร่วมกันอีกครั้ง
- 4 ครูนำบัตรคำร้องเพลง คู่กับ บัตรภาพร้องเพลง ให้นักเรียนอ่านเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคน ครูสังเกตความถูกต้อง และแนะนำแก้ไข

ขั้นสรุป

ครูชูบัตรภาพร้องเพลง ให้นักเรียนนำบัตรคำว่าร้องเพลงมาคู่กัน แล้วอ่านว่า “ฉันร้องเพลง” พร้อมกับร้องเพลง และทำท่าประกอบเพลง

การวัดประเมินผล นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ร้องเพลง” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า
- 2 บัตรภาพร้องเพลง
- 3 บัตรคำร้องเพลง

แผนการสอนที่ 2

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ชิงช้า” ได้

เนื้อหา คำศัพท์ “ชิงช้า”

เพลงประกอบทำทาง เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดิกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุข อย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนร้องเพลง เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า ให้ครูฟังถ้านักเรียนร้องไม่ได้ครูช่วยร้อง
2 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นนักร้องทำหน้าที่ร้องเพลง อีกฝ่ายเป็นนักแสดงทำท่าทางประกอบเพลง และสลับฝ่ายกัน

3 ครูให้นักเรียนดูภาพชิงช้า และถามนักเรียนว่าเป็นภาพอะไร มีประโยชน์อย่างไร

4 ครูให้นักเรียนดูภาพชิงช้าอีกครั้ง และพูดว่า “ไกวชิงช้า” พร้อมทำท่าไกวชิงช้า

5 ครูชูบัตรคำชิงช้า ให้นักเรียนอ่านเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคน ครูสังเกตการอ่าน และแนะนำช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

ครูชูบัตรภาพร้องเพลง และภาพชิงช้าให้ดู แล้วพูดว่า “ร้องเพลงไกวชิงช้า” พร้อมทำท่าทางร้องเพลงไกวชิงช้าแล้วพูดว่า “ร้องเพลง ไกวชิงช้า” พร้อมทำท่าทาง

การวัดและประเมินผล นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ชิงช้า” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 บัตรภาพชิงช้า
- 2 บัตรคำชิงช้า
- 3 เพลงไกวชิงช้าร้องเพลงข้าง

แผนการสอนที่ 3

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แดดร้อน” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “แดดร้อน”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูพานักเรียนไปที่บริเวณสนามที่มีแดดร้อนโดยก่อนไปต้องมีกติการ่วมกันก่อนว่าจะอยู่กับคุณครู ถ้าจะไปไหนต้องขออนุญาตครูก่อน

2 ครูให้นักเรียนดูอุปกรณ์สำหรับกันแดด เช่น ร่ม หมวก สनทนาประโยชน์ หรือ ช่วยกันค้นหาว่าถ้าไม่มีร่มกับหมวกเราจะใช้อะไรกันแดดได้บ้าง (หนังสือพิมพ์, ผ้า, เสื้อ ฯลฯ)

3 ครูแจกหมวกให้นักเรียนคนละใบก่อนสวมหมวกพูดว่า “แดดร้อนต้องสวมหมวก”

4 ครูพานักเรียนนั่งบริเวณใต้ต้นไม้ที่แดดไม่ร้อนมากนัก

5 ครูให้นักเรียนดูภาพ “แดดร้อน” บอกนักเรียนว่า “แดดร้อนต้องนั่งใต้ต้นไม้” และถามนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของแดด

6 ครูชูบัตรคำแดดร้อน ให้นักเรียนอ่านเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคนครูสังเกตการอ่านและแนะนำช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

ครูชูบัตรคำแดดร้อน และให้นักเรียนชูบัตรภาพแดดร้อน พร้อมทั้งท้วงแล้วพูดว่า “แดดร้อนต้องกางร่ม” ให้นักเรียนคิดหาสิ่งที่นำมาแทนคำว่ากางร่ม ถ้านักเรียนคิดไม่ได้ให้เพื่อนช่วยคิดหรือขอให้ครูช่วย

การวัดและประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แดดร้อน” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 บัตรคำแดดร้อน

2 บัตรภาพแดดร้อน

3 อุปกรณ์ป้องกันแดด เช่น ร่ม หมวก ฯลฯ

แผนการสอนที่ 4

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ต้นไม้” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “ต้นไม้”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูพานักเรียนไปเรียนนอกห้องเรียนบริเวณสวนหย่อมของโรงเรียน

2 ครูให้นักเรียนนับจำนวนต้นไม้ภายในสวนหย่อม

3 ครูชูภาพต้นไม้ ให้นักเรียนบอกจำนวนต้นไม้ที่นับได้

4 ครูชูบัตรคำต้นไม้ ให้นักเรียนอ่านเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคน

5 ครูและนักเรียนร่วมกับสนทนาถึงประโยชน์และโทษของต้นไม้แล้วให้นักเรียนฟัง

เพลงจากเทปว่าในเนื้อเพลงต้นไม้ให้ประโยชน์อย่างไร (ร่วมเงา)

6 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

7 ให้นักเรียนอ่านคำว่า “ต้นไม้” ทีละคนจนครบ

ขั้นสรุป

ครูติดภาพร้องเพลง ภาพชิงช้า ภาพแดดร้อน และภาพต้นไม้ แล้วให้นักเรียนนำบัตรคำร้องเพลง ชิงช้า แดดร้อนและต้นไม้ไปติดคู่กับบัตรภาพพร้อมทั้งอ่าน ใครทำได้ถูกต้อง ครูชมเชย ถ้าทำไม่ได้ให้เพื่อนช่วย

การวัดและประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ต้นไม้” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 บัตรคำต้นไม้ ชิงช้า แดดร้อน และร้องเพลง

2 บัตรภาพต้นไม้ ชิงช้า แดดร้อน และร้องเพลง

3 เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

แผนการสอนที่ 5

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ข้าง” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “ข้าง”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงร้องเพลงไกวชิงช้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดิ์กัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เลาสู้กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูเล่านิทานเรื่องข้างน้อยให้นักเรียนฟัง
- 2 ครูรูปภาพ “ข้าง” ให้นักเรียนดูภาพว่าเป็นภาพอะไร จากนิทานข้างทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และใครร้องเพลง “ข้าง” ได้ ให้ร้องให้เพื่อนๆ ฟัง
- 3 ครูชูบัตรคำว่า “ข้าง” ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำว่า “ข้าง” พร้อมกันและอ่านทีละคน

4 ครูนำบัตรภาพและบัตรคำร้องเพลงชิงช้า แดดร้อน ดันไม้ ให้นักเรียนช่วยกัน จับคู่บัตรคำและบัตรภาพให้ถูกต้อง ครูชมเชยนักเรียน

5 ครูบอกนักเรียนว่า “เราจะมาทดสอบความสามารถกัน” ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเขียนให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอน

การวัดและประเมินผล   นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้ 3 ใน 5 ข้อ

สื่อการเรียนการสอน

- 1 นิทานเรื่องข้างน้อย
- 2 บัตรคำ ร้องเพลง ชิงช้า แดดร้อน ดันไม้ และข้าง
- 3 บัตรภาพ ร้องเพลง ชิงช้า แดดร้อน ดันไม้ และข้าง
- 4 แบบทดสอบเพลง ร้องเพลงไกวชิงช้า

แผนการสอนที่ 6

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ล้างหน้า” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “ล้างหน้า”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงจำไว้ทำได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

    ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

    1 ครูให้นักเรียนฟังเพลง “จำไว้ทำได้” จากเทป

    2 ครูให้นักเรียนร้องตามเทป ร้องตามครู และทำท่าทางประกอบเพลง

    3 ครูชูบัตรภาพล้างหน้า พร้อมทั้งทำท่าทางและพูดว่า “ฉันทล้างหน้า” ให้นักเรียนทำท่าทางและพูดว่า “ฉันทล้างหน้า” ทีละคน

    4 ครูชูบัตรคำ “ล้างหน้า” ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคน และพร้อมกัน

ขั้นสรุป

    ครูให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำ ชูบัตรภาพและพูดว่า “ฉันทล้างหน้า” ให้เพื่อนๆ บอกชื่อนักเรียนที่ออกมาว่า   (ชื่อเพื่อน) ล้างหน้า เช่น สมชายล้างหน้า จนครบทุกคน

การวัดและประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ล้างหน้า” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

    1 เพลงจำไว้ทำได้

    2 บัตรคำล้างหน้า

    3 บัตรภาพล้างหน้า

แผนการสอนที่ 7

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “อาบน้ำ” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “อาบน้ำ”

เพลงประกอบทำทาง

เพลงจำไว้ทำได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดิ์กัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูให้นักเรียนร้องเพลงจำไว้ทำได้จากจากแผนภูมิเพลง
- 2 ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันคิดทำทางประกอบเพลง ถ้าคิดไม่ได้ครูแนะนำให้
- 3 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพอาบน้ำ สนทนาถึงประโยชน์และโทษของการไม่อาบน้ำ
- 4 ครูชูบัตรคำอาบน้ำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำว่า “อาบน้ำ” พร้อมกันและอ่าน

ทีละคน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนออกมาจัดบัตรคำ คู่บัตรภาพคำว่า “อาบน้ำ” แล้วพูดว่า “ฉันอาบน้ำ” พร้อมทำทำทางให้เพื่อนดู

การวัดประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “อาบน้ำ” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 แผนภูมิเพลง เพลงจำไว้ทำได้
- 2 บัตรคำอาบน้ำ
- 3 บัตรภาพอาบน้ำ

แผนการสอนที่ 8

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แปร่งฟัน” ได้

เนื้อหา คำศัพท์ “แปร่งฟัน”

เพลงประกอบท่าทาง เพลงจำไว้ทำได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูใส่หัวไก่ ทำท่าโกซันปลุกให้นักเรียนตื่น

2 ครูชูบัตรภาพ ล้างหน้า อาบน้ำ ที่สะอาด ให้นักเรียนทำตามบัตรภาพ

3 ครูชูบัตรภาพแปร่งฟัน ถามว่าเป็นภาพอะไรมีประโยชน์อย่างไร และเราควรแปร่งฟันที่ใด (พานักเรียนไปที่แปร่งฟันของโรงเรียน)

4 ครูแจกแปร่งสีฟันให้นักเรียนทุกคน ครูสาธิตการแปร่งฟันที่ถูกวิธีให้นักเรียนดู ให้นักเรียนแปร่งฟัน ตามครูทีละขั้นตอน จนสะอาด

ขั้นสรุป

ครูชูบัตรคำแปร่งฟัน ให้นักเรียนอ่านพร้อมทั้งพูดว่า “ฉันแปร่งฟัน” ทีละคน และพร้อมกัน

การวัดประเมินผล นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แปร่งฟัน” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 หัวไก่

2 บัตรคำ แปร่งฟัน

3 บัตรภาพแปร่งฟัน

4 แปร่งสีฟัน และยาสีฟัน

แผนการสอนที่ 9

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แต่งตัว” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “แต่งตัว”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงจำไว้ทำได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูและนักเรียนร้องเพลง และทำท่าประกอบเพลง เพลงจำไว้ทำได้

2 ครูให้อาสาสมัครแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเพลง เช่น ตื่นนอน เก็บที่นอน ล้างหน้า อาบน้ำ ทาแป้งแล้วแต่งตัว

3 ครูชูบัตรภาพแต่งตัว ให้นักเรียนบอกว่าเป็นภาพอะไร

4 ครูชูบัตรคำแต่งตัว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำ “ แต่งตัว” ทีละคนและอ่าน

พร้อมกัน

ขั้นสรุป

ครูวางบัตรภาพและบัตรคำ ล้างหน้า อาบน้ำ แปรงฟัน และแต่งตัว ให้นักเรียนออกมาจับคู่ให้ตรงกันพร้อมกับพูดว่า ฉัน . แล้วตามบัตรที่จับคู่ เช่น จับคู่ บัตรภาพล้างหน้ากับบัตรคำล้างหน้า พูดว่า “ฉันล้างหน้าแล้วค่ะ / ครับ”

การวัดประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แต่งตัว” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 เพลงจำไว้ทำได้

2 บัตรภาพ ล้างหน้า อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว

3 บัตรคำ ล้างหน้า อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว

แผนการสอนที่ 10

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “นอน” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “นอน”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงจำไว้ทำได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความสุขหรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหน้าเป็นฝ่ายแสดง ฝ่ายที่ 2 เป็นฝ่ายพากษ์
- 2 ครูแจกบัตรภาพให้ฝ่ายที่ 1 และแจกบัตรคำให้ฝ่ายที่ 2
- 3 ครูให้นักเรียนฝ่ายที่ 1 แสดงท่าตามบัตรภาพ และฝ่ายที่ 2 ชูบัตรคำให้ตรงกับภาพนั้นพร้อมบอกว่าฝ่ายที่ 1 ทำอะไร เช่น (ชื่อเพื่อน) ล้างหน้า
- 4 ครูชูบัตรภาพนอน ให้นักเรียนทุกคนทำตามภาพ
- 5 ครูทำเสียงไก่ขันปลุกให้นักเรียนตื่น
- 6 ครูชูบัตรคำนอน ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำพร้อมกันและทีละคน
- 7 ครูบอกนักเรียนว่า “เราจะมาทดสอบความสามารถกัน” ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์

การเขียนให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอน

การวัดประเมินผล นักเรียนทำแบบทดสอบได้ 3 ใน 5 ข้อ

สื่อการเรียนการสอน

- 1 บัตรภาพล้างหน้า อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว และนอน
- 2 บัตรคำ ล้างหน้า อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว และนอน
- 3 แบบทดสอบเพลงจำไว้ทำได้

แผนการสอนที่ 11

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “หนังสือ” ได้

เนื้อหา คำศัพท์ “หนังสือ”

เพลงประกอบท่าทาง เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนฟังเพลง เพลงกล่อมถึงเวลาเรียน จากเทป

2 ครูให้นักเรียนร้องตามเทป ร้องตามครูและทำท่าทางประกอบเพลง

3 ครูชูบัตรภาพหนังสือ ทำท่าอ่านหนังสือและพูดว่า “ฉันอ่านหนังสือ” ให้นักเรียนทำ

ท่าทางและพูดตามครูทีละคน

4 ครูชูบัตรคำหนังสือ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำว่า “หนังสือ” ทีละคน และอ่าน

พร้อมกัน

5 ครูและนักเรียนรวมกันสนทนาถึงประโยชน์ของหนังสือ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับบัตรภาพหนังสือ พร้อมกับพูดว่า “ฉันอ่านหนังสือเก่ง”

ทีละคน

การวัดประเมินผล นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “หนังสือ” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

2 บัตรคำหนังสือ

3 บัตรภาพหนังสือ

แผนการสอนที่ 12

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “คุณครู” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “คุณครู”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูให้นักเรียนดูภาพคุณครู ตามนักเรียนว่านักเรียนรู้จักคุณครูท่านใดบ้าง
- 2 ครูชูบัตรคำคุณครู ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคน
- 3 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง เพลงบอกรัก

เพลงบอกรัก

เข้าวันหนึ่ง วันหนึ่งวันนั้น เจ็ดนาฬิกา คุณครูกระโดดออกมา กระโดดออกมาบอกว่า รักเด็ก เด็กๆ ก็บอกว่ารัก ก็บอกว่ารัก รักครู คนเดียว คนอื่นจะไม่แลเหลียว จะไม่แลเหลียว ให้เสียเวลา (โดยเปลี่ยนเนื้อร้องเป็นครูรักเด็กหรือเด็กรักครูก็ได้)

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับบัตรคำคุณครู พร้อมกับพูดว่า “ฉันรักคุณครู” ทีละคน

การวัดประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “คุณครู” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 บัตรภาพคุณครู
- 2 บัตรคำคุณครู
- 3 เพลงบอกรัก

แผนการสอนที่ 13

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แก้อี้” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “แก้อี้”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม “แก้อี้ดนตรี” โดยครูเปิดเพลงก่อนถึงเวลาเรียนประกอบการเล่นเกม

2 ครูชูภาพแก้อี้ ให้นักเรียนบอกว่าเป็นภาพอะไร มีอะไรอย่างไร

3 ครูชูบัตรคำแก้อี้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับบัตรภาพคำว่า “แก้อี้” นักเรียนที่จับบัตรคำให้พูดว่า “แก้อี้ของฉันทำด้วย ” (ไม้, เหล็ก ฯลฯ) ส่วนนักเรียนที่จับบัตรภาพให้พูดว่า “แก้อี้ของ. (เต็มชื่อเพื่อน) ทำด้วย ” จนครบทุกคน

การวัดประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แก้อี้” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 เกมแก้อี้ดนตรี

2 บัตรคำแก้อี้

3 บัตรภาพแก้อี้

แผนการสอนที่ 14

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “สวัสดี” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “สวัสดี”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูชูบัตรภาพ สวัสดี ให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า เรากล่าวคำว่า “สวัสดี” เวลาใดบ้าง ให้นักเรียนสมมติเหตุการณ์ให้ครูดู เช่น เมื่อเวลาพบคุณครูตอนเช้า เมื่อคุณครูมาเยี่ยมที่บ้าน เป็นต้น

2 ครูให้นักเรียนดูภาพ การไหว้ที่ถูกต้อง แล้วสาธิตตามภาพให้นักเรียนทำตาม เช่น ไหว้พ่อแม่, คุณครู นิ้วชี้อยู่กลางหน้าผาก

3 ครูชูบัตรคำสวัสดี ให้นักเรียนออกเสียงเป็นคำพร้อมกับท่าประกอบทีละคน

4 ให้นักเรียนร้องเพลงก่อนถึงเวลาเรียน และทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนหยิบบัตรคำว่า “สวัสดี” และเรียกเพื่อน 1 คนออกมา “สวัสดี” พร้อมทั้งพูดว่า “สวัสดีครับ/ค่ะ” จนครบทุกคน

การวัดประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “สวัสดี” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 เพลงก่อนถึงเวลาเรียน
- 2 บัตรภาพสวัสดี
- 3 บัตรคำสวัสดี
- 4 ภาพการไหว้ผู้ใหญ่

แผนการสอนที่ 15

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “โตะ” ได้
 เนื้อหา คำศัพท์ “โตะ”
 เพลงประกอบท่าทาง เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความสุขหรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนร้องเพลง เพลงก่อนถึงเวลาเรียนพร้อมทั้งท่าทางประกอบเพลง ครูชมเชยว่านักเรียนทำท่าทางได้สวยงาม

2 ครูชูบัตรคำ หนังสือ คุณครู เก้าอี้ และสวัสดิ์ ให้นักเรียนบอกว่าเป็นภาพอะไร และมีคำอ่านว่าอย่างไร

3 ครูวางบัตรคำ หนังสือ คุณครู เก้าอี้ และสวัสดิ์ ให้นักเรียนจับคู่กับบัตรภาพ พร้อมทั้งออกเสียงอ่านคำในบัตรคำนั้นด้วย

4 เล่นเกมใครคือคนเก่ง โดยครูวางบัตรภาพ และบัตรคำคละกัน แล้วใช้คำถามให้มีคำตอบเป็นคำศัพท์ตามบัตรภาพ และบัตรคำนั้น เช่น

4 1 อะไรเอ่ยอ่านมาก เก่งมาก (หนังสือ)

4 2 เธอคือใคร ? ผู้ให้ความรู้สั่งสอนหนูๆ อ่านออกเขียนได้ (คุณครู)

4 3 ทำด้วยเหล็กก็ได้ ทำด้วยไม้ก็ดี ลองนั่งดูซิฉันคืออะไร (เก้าอี้)

4 4 เมื่อพบกันเราทักกัน คนไทยนั้นพูดคำว่าอะไร (สวัสดิ์)

5 ครูบอกนักเรียนว่า “เราจะมาทดสอบความสามารถกัน” ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเขียนให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอน

การวัดประเมินผล นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้ 3 ใน 5 ข้อ

สื่อการเรียนการสอน

- 1 เพลงก่อนถึงเวลาเรียน
- 2 บัตรคำหนังสือ คุณครู เก้าอี้ สวัสดิ์ และโตะ
- 3 บัตรภาพหนังสือ คุณครู เก้าอี้ สวัสดิ์ และโตะ
- 4 แบบทดสอบ เพลงก่อนถึงเวลาเรียน

แผนการสอนที่ 16

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “อาหาร” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “อาหาร”

เพลงประกอบทำทาง   เพลงเข้าแถวชื่ออาหาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูให้นักเรียนฟังเพลง เพลงเข้าแถวชื่ออาหาร จากเทป
- 2 ครูให้นักเรียนร้องตามเทป ร้องตามครู และทำท่าทางประกอบเพลง
- 3 ครูชูบัตรภาพอาหาร ถามนักเรียนว่าเราทำอะไรกับอาหารได้บ้าง ครูยกตัวอย่าง ชื่ออาหาร, ปรุงอาหาร, กินอาหาร, ขออาหาร ฯลฯ

- 4 ครูชูบัตรคำอาหาร ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำ ทีละคน และอ่านพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนหยิบบัตรคำ หรือบัตรภาพอาหาร พร้อมพูดว่า “ฉันหิวอาหาร” “ฉันชื่ออาหาร” “ฉันกินอาหาร” หรือตามแต่ที่นักเรียนจะพูด

การวัดประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “อาหาร” ได้ 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 เพลงเข้าแถวชื่ออาหาร
- 2 บัตรคำอาหาร
- 3 บัตรภาพอาหาร

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า "ปิ่นโต" ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ "ปิ่นโต"

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

    ชั้นนำ

    ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความสุขหรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

    ชั้นสอน

    1 ครูนำปิ่นโต ใส่อาหารมาให้ให้นักเรียนดู ถามว่าเรียกว่าอะไร มีประโยชน์อย่างไร

    2 ครูให้นักเรียนดูบัตรคำปิ่นโต อ่านออกเสียงเป็นคำ พร้อมกันและอ่านทีละคน

    3 ครูให้นักเรียนทายว่ามีอะไรอยู่ในปิ่นโตบ้าง

    4 ครูเฉลยคำตอบด้วยการให้นักเรียนเรียกชื่ออาหารที่ครูนำมาให้ดู เช่น ข้าวผัด, ก๋วยเตี๋ยว, ไข่เจียว

    5 ครูให้นักเรียนดูบัตรคำปิ่นโต อาหาร อีกครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำทีละคน

    ชั้นสรุป

    ให้นักเรียนหยิบบัตรคำ "ปิ่นโต" และอ่านออกเสียงพร้อมทั้งทำท่าหิ้วปิ่นโต และพูดว่า "ฉันหิ้วปิ่นโต" ให้เพื่อนพูดพร้อมกันว่า " (ชื่อเพื่อน) หิ้วปิ่นโต"

การวัดประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า "ปิ่นโต" ได้ 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 ปิ่นโต
- 2 อาหาร
- 3 บัตรคำปิ่นโต
- 4 บัตรภาพปิ่นโต

แผนการสอนที่ 18

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ก๋วยเตี๋ยว” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “ก๋วยเตี๋ยว”

เพลงประกอบทำทาง   เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงและทำทำทางประกอบเพลง เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร
  - 2 ครูให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเพลง เช่น
    - 2 1 เดชารีบไปที่โรงอาหาร เพราะอะไร (หิวอาหาร)
    - 2 2 มีอาหารอะไรในเพลงบ้าง (ก๋วยเตี๋ยว)
    - 2 3 ที่ว่าเป็นคนไม่ดีเพราะอะไร (แซงเพื่อน)
  - 3 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพก๋วยเตี๋ยว ถามว่านักเรียนคนใดชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยวบ้างให้พูดว่า “ฉันชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยวมากครับ / ค่ะ”
  - 4 ครูชูบัตรคำก๋วยเตี๋ยว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำพร้อมกัน และอ่านทีละคน
- ขั้นสรุป-
- ให้นักเรียนเลือกหยิบบัตรคำหรือบัตรภาพก๋วยเตี๋ยว แล้วพูดว่า “ฉันชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยว” ให้เพื่อนในห้องพูดพร้อมกันว่า “ (ชื่อเพื่อน) ชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยว” จนครบทุกคน

การวัดประเมินผล   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ก๋วยเตี๋ยว” ได้ 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 แผนภูมิเพลงเข้าแถวซื้ออาหาร
- 2 บัตรภาพก๋วยเตี๋ยว
- 3 บัตรคำก๋วยเตี๋ยว

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “โรงอาหาร” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “โรงอาหาร”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เลาสู้กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูพานักเรียนไปที่โรงอาหาร แล้วสำรวจสิ่งของที่มีในโรงอาหาร จำมาให้ได้มากที่สุด
2 ให้นักเรียนเล่นเกมจำได้ให้รางวัล โดยบอกชื่อสิ่งของที่มีในโรงอาหารให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนดใครบอกได้มากที่สุด ครูมอบรางวัลให้

3 ครูชูบัตรคำโรงอาหาร ให้นักเรียนออกเสียงอ่านเป็นคำทีละคน และพร้อมกัน

4 ครูชูบัตรภาพโรงอาหาร ให้นักเรียนบอกวาโรงอาหารคือสถานที่ที่ใช้ทำอะไร

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง และท่าทางประกอบเพลง เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร อีกครั้ง โดยในครั้งนี้ครูให้นักเรียนสาธิตการเข้าแถวให้ครูดู ถ้าไม่ถูกต้องครูช่วยแนะนำ แก้ไข

การวัดประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “โรงอาหาร” ได้ 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 บัตรคำ “โรงอาหาร”

2 บัตรภาพ “โรงอาหาร”

3 แผนภูมิเพลงเข้าแถวซื้ออาหาร

แผนการสอนที่ 20

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “เข้าแถว” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “เข้าแถว”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดิ์กัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูนำขนมมาแจกให้นักเรียน ให้นักเรียนออกมารับ ถ้านักเรียนเข้าแถวเรียบร้อย ครูชมเชย แต่ถ้านักเรียนไม่เข้าแถว ครูแนะนำให้นักเรียนแก้ไข

2 ครูร้องเพลงมาเรียงลำดับให้นักเรียนฝักร้องและปฏิบัติตามเพลง

เพลงมาเรียงลำดับ

มามาเรียงลำดับ ลำดับก่อนหลัง คนนำข้ง มาทีหลังไม่เรียงลำดับ มากอนก็อยู่ ข้างหน้า มาช้าก็อยู่ข้างหลัง คนนำข้ง มาทีหลังไม่เรียงลำดับ

3 ครูชูบัตรภาพเข้าแถวให้นักเรียนดู พร้อมบอกวิธีการเข้าแถวที่ถูกให้

4 ครูชูบัตรคำเข้าแถว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคน และอ่านพร้อมกัน

5 ครูบอกนักเรียนว่า “เราจะมาทดสอบความสามารถกัน” ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ การเขียนให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนให้เรียบร้อย

การวัดประเมินผล   นักเรียนทำแบบทดสอบได้ 2 ใน 3 ข้อ

สื่อการเรียนการสอน

1 ขนมหรือสิ่งของที่นักเรียนชอบเป็นรางวัล   2 เพลงมาเรียงลำดับ

3 บัตรภาพเข้าแถว   4 บัตรคำเข้าแถว

5 แบบทดสอบ เพลงเข้าแถวซื้ออาหาร

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ลา” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “ลา”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงนิทานของแก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนฟังเพลง เพลงนิทานของแก้วจากเทป

2 ครูและนักเรียนช่วยกันคิดหาทางประกอบเพลง ถ้าคิดไม่ได้ให้พิจารณาหาเสนอแนะ

ในภาคผนวก

3 ครูชูบัตรภาพลาให้นักเรียนดูและร่วมกันบอกลักษณะของลาที่นักเรียนเคยเห็น

4 ครูชูบัตรคำลา ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำที่ละคน และอ่านพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง เพลงนิทานของแก้ว นักเรียนคนใดทำไม่ได้ ครูแนะนำช่วยเหลือ

การวัดประเมินผล

นักเรียนอ่านคำว่า “ลา” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 เพลงนิทานของแก้ว

2 บัตรภาพลา

3 บัตรคำลา

แผนการสอนที่ 22

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ลิง” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “ลิง”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงนิทานของแก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูขออาสาสมัครแสดงท่าลิงประกอบเพลงลิง

เพลงลิง

เจี้ยก เจี้ยก เจี้ยก

เป็นเสียงเรียกของลิง

ลิงมันไม่อยู่นิ่ง (ซ้ำ)

มันชอบวิ่งไปมา เจี้ยก เจี้ยก เจี้ยก

ครูให้เพื่อนๆ ปรบมือชมเชยนักเรียนอาสาสมัคร และชักชวนให้เพื่อนทำตามอาสาสมัคร

2 ครูชูภาพลิง ให้นักเรียนดู ให้นักเรียนบอกลักษณะของลิงที่นักเรียนเคยเห็น

3 ครูชูบัตรคำลิง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคนและพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนปั้นดินน้ำมันเป็นอักษรคำว่า ลิง ใครปั้นเสร็จก่อนให้วางบนกระดาษแข็ง นำมาส่งครู อ่านให้ครูฟัง แล้วนำผลงานเสนอที่มุมผลงานคนเก่ง

การวัดประเมินผล

นักเรียนอ่านคำว่า “ลิง” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 แผนภูมิเพลงลิง

2 บัตรคำลิง

3 บัตรภาพลิง

4 ดินน้ำมัน

แผนการสอนที่ 23

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “กระต่าย” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “กระต่าย”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงนิทานของแก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนอ่านเพลงกระต่ายน้อย จากแผนภูมิเพลง

เพลงกระต่ายน้อย

ฉันเป็นกระต่ายตัวน้อย

มีหางเดียว

สองหูยาวสั้นกระตึ๊กๆ กระตึ๊ก

กระโดดสี่ขาทำท่ากระตึ๊กกระตึ๊ก

เพื่อนที่รักของฉันนั่นคือเธอ

ลา ลา ลา ลา หล้า ลา ลา

2 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดท่าทางประกอบเพลง แล้วทำท่าทางตามเพลงที่คิดด้วยกัน

3 ครูชูบัตรภาพกระต่าย ให้นักเรียนบอกลักษณะของกระต่ายที่นักเรียนเคยเห็น

4 ครูชูบัตรคำกระต่าย ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำที่ละคนและพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนระบายสีแม่กระต่าย และวาดลูกกระต่ายเพิ่มจำนวนตามชอบ

การวัดประเมินผล

นักเรียนอ่านคำว่า “กระต่าย” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 แผนภูมิเพลงกระต่ายน้อย

2 บัตรคำกระต่าย

3 บัตรภาพกระต่าย

4 โบงานภาพกระต่าย

แผนการสอนที่ 24

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “เสือ” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “เสือ”

เพลงประกอบท่าทาง   เพลงนิทานของแก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

    ขั้นนำ

    ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

    ขั้นสอน

    1 ครูเล่านิทานเรื่อง เสือน้อยหาเพื่อน ให้นักเรียนฟัง

    2 ครูให้นักเรียนตามคำถามเกี่ยวกับนิทานคนละหนึ่งคำถาม นักเรียนคนใดทำไม่ได้

    ครูแนะนำช่วยเหลือ

    3 ครูชูบัตรภาพเสือ ให้นักเรียนบอกลักษณะของเสือที่นักเรียนเคยเห็น

    4 ครูชูบัตรคำเสือให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคนและอ่านพร้อมกัน

    ขั้นสรุป

    ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับบัตรภาพ เสือ และอ่านออกเสียงอีกครั้ง

การวัดประเมินผล   นักเรียนอ่านคำว่า “เสือ” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

    1 นิทานเรื่อง เสือน้อยหาเพื่อน

    2 บัตรคำเสือ

    3 บัตรภาพเสือ

แผนการสอนที่ 25

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “แห” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “แห”

เพลงประกอบทำทาง   เพลงนิทานของแก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

    ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เลาสู้กันฟัง

ขั้นสอน

    1 ครูให้นักเรียนเล่นเกมเชออยู่ไหน โดยครูแจกบัตรคำและบัตรภาพ ลา ลิง กระจ่าย และเสือ ให้นักเรียนทุกคน

    2 ครูให้นักเรียนร้องเพลงนิทานของแก้ว เมื่อเพลงจบให้นักเรียนที่มีบัตรภาพกับบัตรคำ ตรงกันวิ่งมาหากัน คูใดทำได้ถูกต้องครูให้รางวัล

    3 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพแห ให้นักเรียนที่รู้จักแหเล่าประโยชน์ของแหให้เพื่อนฟัง

    4 ครูชูบัตรคำแห ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคนและอ่านพร้อมกัน

    5 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง และทำทำทางประกอบเพลง เพลงนิทานของแก้ว
อีกครั้ง

    6 ครูบอกนักเรียนว่า “เราจะมาทดสอบความสามารถกัน” ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์
การเขียนให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

    ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนให้เรียบร้อย

การวัดประเมินผล   นักเรียนทำแบบทดสอบได้ 3 ใน 5 ข้อ

สื่อการเรียนการสอน

    1 เกมเชออยู่ไหน   2 บัตรคำ ลา ลิง กระจ่าย เสือ และคำว่าแห

    3 บัตรภาพ ลา ลิง กระจ่าย เสือ และภาพแห

    4 แบบทดสอบ เพลงนิทานของแก้ว

แผนการสอนที่ 26

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “หมู่บ้าน” ได้

เนื้อหา คำศัพท์ “หมู่บ้าน”

เพลงประกอบทำทาง เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูให้นักเรียนฟังเพลง เที่ยวรอบหมู่บ้าน จากเทป

2 ครูและนักเรียนช่วยกันคิดทำทางประกอบเพลง ถ้าคิดไม่ได้ให้พิจารณาทำเสนอแนะ

ในภาคผนวก

3 ครูชูบัตรภาพหมู่บ้าน ให้นักเรียนดู สนทนาเกี่ยวกับหมู่บ้านที่นักเรียนอาศัยอยู่

4 ครูชูบัตรคำหมู่บ้าน ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคน และอ่านพร้อมกัน

5 ครูแจกแบบบ้าน ให้นักเรียนใช้เป็นแบบวางทาบเพื่อตัดเป็นหลัง

6 ครูแจกกระดาษโปสเตอร์สีให้นักเรียนตัดบ้าน แล้วนำมารวมกันเพื่อจัดเป็นหมู่บ้าน

ขั้นสรุป

ครูชื่นชมผลงานของนักเรียน แล้วให้นักเรียนพูดว่า “หมู่บ้านของฉันน่าอยู่” จนครบทุกคน

การวัดประเมินผล นักเรียนอ่านคำว่า “หมู่บ้าน” ได้ 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

2 บัตรภาพหมู่บ้าน

3 บัตรคำหมู่บ้าน

4 แบบบ้านจำลอง

แผนการสอนที่ 27

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “วัด” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “วัด”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

สื่อการเรียนการสอน

ชั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูเปิดเทปเพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน ให้นักเรียนทำตามท่าทางตามเพลง ใครทำไม่ได้ให้เพื่อนแนะนำ

2 ครูแจกแผนที่หมู่บ้านให้นักเรียนใช้ประกอบการตอบคำถาม

3 ครูถามคำถามเกี่ยวกับสถานที่ในแผนที่ เช่น

3 1 สถานที่ใด เป็นที่ค้าขายสินค้า (ตลาด)

3 2 สถานที่ใดปลูกข้าวให้นักเรียนกิน (ทุ่งนา)

3 3 สถานที่ใดใช้ประกอบศาสนกิจของชาวพุทธ (วัด)

3 4 เราเรียก สถานที่ ที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่เป็นจำนวนมากว่าอย่างไร (หมู่บ้าน)

4 ให้นักเรียนดูภาพวัด สนทนาเกี่ยวกับชื่อวัดที่อยู่ในหมู่บ้านของนักเรียน

5 ครูชูบัตรคำวัด ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคน และอ่านพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำ กับบัตรภาพ “วัด” และอ่านออกเสียงอีกครั้ง

การวัดประเมินผล

นักเรียนอ่านคำว่า “วัด” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1 เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

2 บัตรภาพวัด

3 บัตรคำวัด

4 แผนที่หมู่บ้าน

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ตลาด” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “ตลาด”

เพลงประกอบทำทาง   เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

    ขั้นนำ

    ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เลาสู่กันฟัง

    ขั้นสอน

    1 ครูนำสินค้าและอาหาร เช่น ผัก ผลไม้ เนื้อหมู ขนมต่างๆ ให้นักเรียนดูและถามว่าสถานที่ใดจำหน่ายสินค้าเหล่านี้

    2 ครูให้นักเรียนดูภาพตลาด ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่นักเรียนเคยไปตลาดให้เพื่อนและครูฟัง

    3 ครูชูบัตรคำตลาด ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำทีละคน และอ่านพร้อมกัน

    ขั้นสรุป

    ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำ กับบัตรภาพตลาด พร้อมพูดว่า “ฉันไปตลาดกับ   ” จนครบทุกคน

การวัดประเมินผล   นักเรียนอ่านคำว่า “ตลาด” ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 ตัวอย่างสินค้าต่าง ๆ เช่น ผัก ผลไม้ เนื้อหมู ปลาทอด ขนมต่าง ๆ ฯลฯ
- 2 บัตรคำตลาด
- 3 บัตรภาพตลาด
- 4 แผนที่หมู่บ้าน

แผนการสอนที่ 29

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “พระ” ได้

เนื้อหา

คำศัพท์ “พระ”

เพลงประกอบท่าทาง

เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

- 1 ครูให้นักเรียนร้องเพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน ทำท่าทางประกอบเพลง
- 2 ครูชูบัตรภาพพระให้นักเรียนทำท่าไหว้พระที่ถูกต้องโดยดูจากแผ่นภาพมารยาทไทย
- 3 ครูชูบัตรคำพระ ให้นักเรียนออกเสียงอ่านเป็นคำที่ละคนและอ่านพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนหยิบบัตรคำ คู่กับบัตรภาพพระ ทำท่าไหว้พระ และพูดว่า “ฉันไหว้พระ”

การวัดประเมินผล

นักเรียนอ่านคำว่า “พระ” ได้ 2 ใน 3 ครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

- 1 เนื้อเพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน
- 2 บัตรภาพพระ
- 3 บัตรคำพระ
- 4 แผ่นภาพมารยาทไทย

แผนการสอนที่ 30

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

*****

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง   นักเรียนสามารถอ่านคำว่า “ชานา” ได้

เนื้อหา   คำศัพท์ “ชานา”

เพลงประกอบทำทาง   เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสวัสดีกัน ครูทักทายนักเรียนทุกคนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น สุขภาพ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก มีความทุกข์หรือมีความสุขอย่างไรให้เล่าสู่กันฟัง

ขั้นสอน

1 ครูร้องเพลง / เปิดเทป เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน ให้นักเรียนฟังโดยปิดเสียงเมื่อถึง คำศัพท์ต่อไปนี้ วัด หมู่บ้าน ตลาด พระ เพื่อให้นักเรียนร้องเพิ่มเติมได้ถูกต้อง

2 ครูขออาสาสมัครครั้งละสองคน ออกมาหยิบบัตรคำ กับบัตรภาพที่มีความหมาย ตรงกันตามคำศัพท์ในข้อ 1

3 ครูชูบัตรภาพชานา ให้นักเรียนดู และถามนักเรียนว่า ชานามีพระคุณต่อเรา อย่างไร (ปลุกข้าวให้เรากิน)

4 ครูชูบัตรคำชานา ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำที่ละคน และอ่านพร้อมกัน

5 ครูบอกนักเรียนว่า “เราจะมาทดสอบความสามารถกัน” ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ การเขียนไว้ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอน

การวัดประเมินผล   นักเรียนทำแบบทดสอบได้ 3 ใน 5 ข้อ

สื่อการเรียนการสอน

- 1 เนื้อเพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน
- 2 บัตรภาพ วัด หมู่บ้าน ตลาด พระ และชานา
- 3 บัตรคำ วัด หมู่บ้าน ตลาด พระ และชานา
- 4 แบบทดสอบ เพลงเที่ยวรอบหมู่บ้าน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวประกอบกุล กล่อมอารมย์
วันเดือนปีเกิด	16 มกราคม 2501
สถานที่เกิด	จังหวัดอ่างทอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	86/2 หมู่ 6 บางแวกภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	<p>ระดับปฐมศึกษา โรงเรียนวัดศีลขันธาราม อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง</p> <p>ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดชินโรส อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร</p> <p>ปริญญาตรี วิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร</p> <p>ปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร</p>